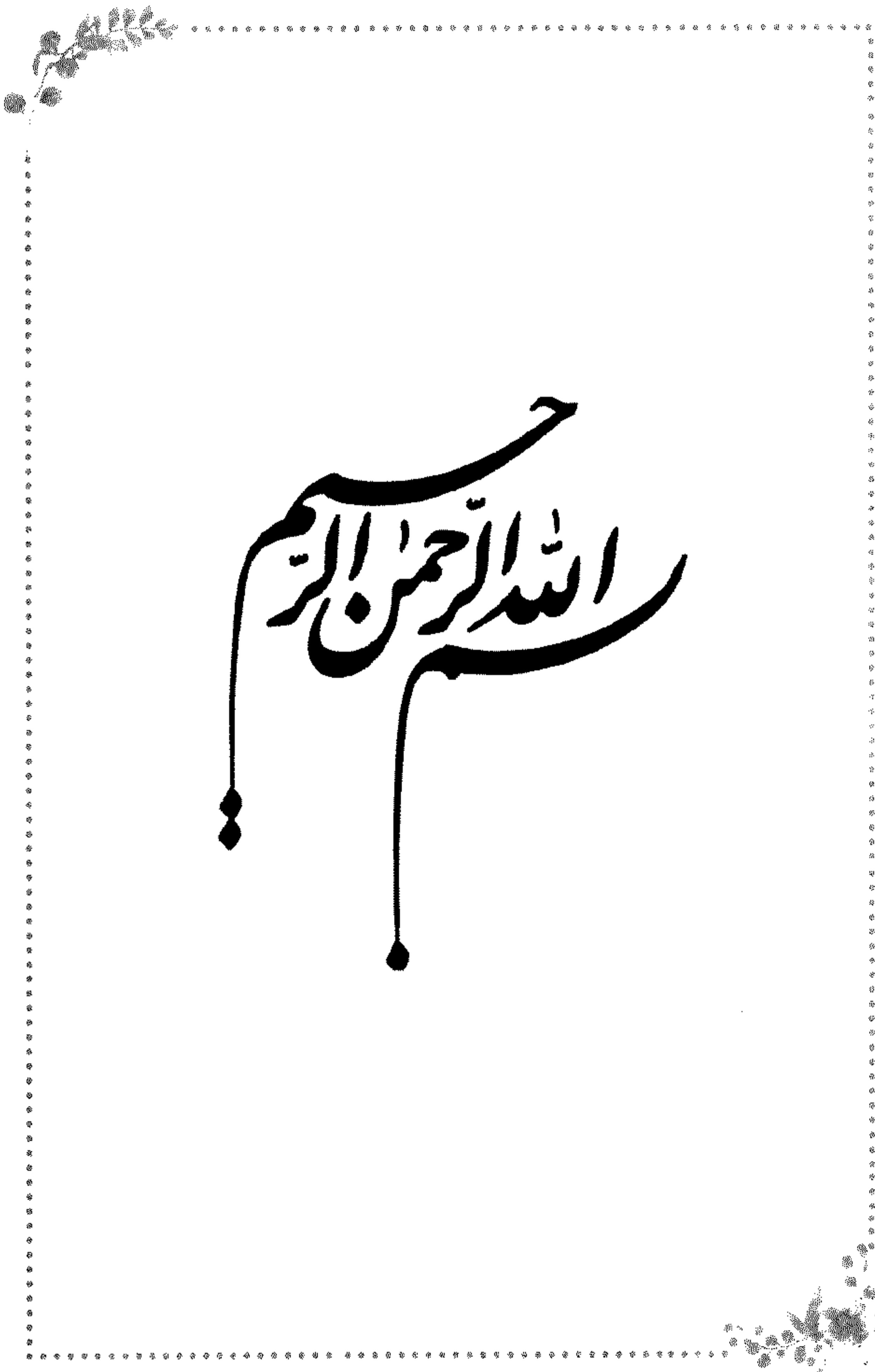

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرْبَىٰ آتَيْنَا وَاتَّقُوا لِتَعْلَمُنَا عَلَيْهِمْ بِرَحْمَةٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ كَذَّبُوا فَأَخْذَنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

شرایط ظهور از دیدگاه فران کریم

الله زخم

سرشناسه	قرائی، محسن، ۱۳۲۴ -
عنوان و نام پدیدآور	شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم (بر اساس اثار استاد محسن قرائی) / به کوشش حسن ملایی.
مشخصات نشر	قمه؛ بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (عج)، ۱۳۹۳، ۱۱۹ ص.
مشخصات ظاهری	۹۷۸-۶۰۰-۷۱۲۰-۵۳-۸
شابک	: فیبا
وضعیت فهرست نویسی	: محمدبن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۰۵ ق. - --- جنبه‌های قرآنی
موضوع	: مهندویت --- جنبه‌های قرآنی
موضوع	: مهندویت --- احادیث
موضوع	: مهندویت --- انتظار
شناسه افزوده	: ملایی، حسن، ۱۳۵۶ - گردآورنده
ردی بندی کنگره	BP ۱۳۶۹ : ۱۳۶۹ ۱۳۶۹ ق ۱۰۴ / ۱۳۶۹
ردی بندی دیوبی	: ۲۹۷/۱۰۹
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۶-۹۵۹۱

شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم

- مؤلف: محسن فرائشی
 - به کوشش: حسن ملایی
 - ویراستار: رامین بابا گلزاده
 - ناشر: انتشارات بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود شیعی
 - صفحه‌آرا: داوود هزاره
 - طراح جلد: عباس فریدی
 - نوبت چاپ: هفتم / بهار ۱۳۹۹ (چاپ اول ۱۳۹۲)
 - شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۱۲۰-۵۳-۸
 - سند اتاکنون سیزده هزار تومان

ستاد اقامه نماز

نیز بست شهید علیان / پ: ۲۶ / تلفن: ۰۱۳-۳۷۸۴۱۱۳-۰۲۵-۳۷۷۷۴۴۴۲۳ / نمبر: ۳۷۷۷۴۴۴۲۳-۰۲۵-۳۷۷۷۴۴۴۲۳
خیابان ایتالیا / پ: ۹۸ / تلفن: ۰۰۶۹۹-۸۹۹۶۰۰-۰۲۱-۸۹۷۷۴۳۸۱ / نمبر: ۰۰۶۹۹-۸۹۹۶۰۰-۰۲۱-۸۹۷۷۴۳۸۱

www.mahdaviat.ir

info@mahdaviat.ir

○ Entesharatbonyad@chmail.ir

بنیاد حضرت مهدی موعود در استان ها پاسخگوی درخواست های متقاضیان کتاب و
محصولات فرهنگی بنیاد و مرکز تخصصی مهدویت هی باشد.

شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کوبیم

(بر اساس آثار استاد محسن قرانتی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الظَّاهِرِينَ

به لطف خداوند و عنایت امام زمان ع، حدود ۵۰ سال است که به امر تبلیغ دین برای عموم مردم به ویژه نسل جوان مشغول هستم و علاوه بر مباحث درس‌هایی از قرآن که هر هفته از تلویزیون پخش می‌شود، یک دوره اصول عقاید، فروع دین و تفسیر قرآن به نگارش درآورده‌ام که همه‌ی آنها در نرم‌افزاری تحت عنوان مجموعه آثار جمع‌آوری و منتشر گردیده است.

حجت الاسلام والمسلمین حسن ملایی از فارغ التحصیلان مرکز تخصصی مهدویت حوزه علمیه قم، به سفارش انتشارات بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود ع مطالب مرتبط با عنوان کتاب را از مجموعه آثار بندۀ استخراج و پس از تدوین، به شکل حاضر عرضه کرده‌اند. امید است تلاش ایشان مورد قبول حضرتش واقع شده و برای خوانندگان مفید واقع شود.

محسن قرائتی

فهرست مطالب:

بخش اول: کلیات

۱. حتمی بودن ظهور حضرت مهدی <small>ع</small> در قرآن	۱۳
۲. رابطه علم غیبت با مسئله ظهور	۱۷
۳. زمینه‌سازی برای ظهور، در قرآن	۱۹
۴. قرآن و جایگاه تلاش در رسیدن به آرزوها	۲۱
۵. رابطه تلاش و دعا در قرآن	۲۳
۶. نقش توکل در زمینه‌سازی ظهور	۲۵
۷. قرآن و مسئله امدادهای غیبی	۲۷
۸. شرایط نزول امدادهای الهی از منظر قرآن	۳۱
۹. ۱. صبر و استقامت	۳۱
۹. ۲. یاری دین خدا	۳۲
۹. ۳. جهاد و مبارزه با دشمن	۳۲
۹. ۴. تقوای الهی	۳۳
۹. ۵. مجاهدت و تلاش	۳۳
۹. ۶. ایمان به پروردگار	۳۴
۹. ۷. عدم ارتباط با کافران	۳۴
۹. ۸. انجام تکلیف	۳۵
۹. ۹. استغفار و توبه	۳۵
۹. ۱۰. حقیقت انتظار، یعنی تلاش برای آمادگی و زمینه‌سازی	۳۶
۱۰. وظیفه ما در مسئله ظهور	۴۱
۱۱. لزوم توجه به شرایط ظهور، نه علائم ظهور	۴۲

بخش دوم: شرایط ظهور امام زمان ع

الف) شرایط الهی ظهور	۴۶
----------------------	----

-----شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم----- ۸

۱۴. روحیه جهاد و مبارزه.....	۸۸
۱۵. اصلاح‌گری در جامعه.....	۸۹
۱. شرایط مربوط به عموم مردم.....	۹۱
۲. پذیرش روحی.....	۹۲
۳. آمادگی معرفتی.....	۹۴
۴. تبعیت عملی.....	۹۴
۵. تقوا و ترك گناه.....	۹۵
۶. همدلی در طلب ظهور.....	۹۷
۷. یأس از حکومت‌ها و خستگی از مکتب‌های بشری.....	۹۸
۸. اطاعت از نایب امام و ولی فقیه.....	۹۹
۹. دعای همگانی برای امام زمان <small>ع</small> وظیفه‌ای همگانی.....	۱۰۱

خاتمه: پاسخ به چند پرسش

۱. در برخی احادیث آمده: اگر کسی پیش از قیام امام زمان ع قیام کند، قیامش باطل است. منظور از این روایات چیست؟..... ۱۰۵
۲. با وجود لزوم اطاعت از امام عصر، حال که امام زمان ع غایب است، چگونه می‌توانیم مطمئن شویم که بر طبق خواسته ایشان رفتار کردہایم؟..... ۱۰۸
۳. در احادیث فراوانی آمده است: امام زمان ع زمانی ظهور می‌کند که دنیا پر از ظلم و ستم شود. اگر این‌گونه است چه نیازی به آماده کردن شرایط ظهور است؟..... ۱۰۹
۴. آیا انتظار امام زمان ع به معنای سکوت و بی‌تفاوی در برابر ظلم است؟..... ۱۱۰
۵. یکی از شرایط انسانی ظهور و نیز از جمله عوامل اصلی موفقیت در بلاهای و امتحان‌های عصر غیبت، صبر و استقامت است. قرآن کریم، راه صبر بر مشکلات را چه می‌داند؟..... ۱۱۱
۶. کتاب‌نامه:..... ۱۱۷

مقدمه

اگرچه بررسی معارف دینی به خوبی گواه آن است که مباحث مهدویت از یک نظر، جزئی قطعی از این معارف است، باید اذعان داشت که از حیث اهمیت و اولویت، همه مباحث مهدوی هم رتبه نیستند و برخی از آن‌ها، مهم‌تر و پرداختن به آن شایسته‌تر است.

در میان مباحث مهدویت، مسئله ظهور امام زمان ع و تأسیس حکومت عدل جهانی ایشان، از آن رو که تحول جدی در زندگی بشر و در رشد همه جانبی او ایفا می‌کند، مهم‌ترین موضوع است، اما متأسفانه برخی به جای تلاش برای شناخت شرایط لازم برای ظهور و سپس تدارک آن شرایط، به دلایل مختلف و به گونه‌ای افراطی، به بحث علائم و نشانه‌های ظهور که در روند ظهور، تأثیری نداشته و تکلیفی را بر دوش ما نمی‌گذارد، می‌پردازند؛ در نتیجه به جای این که امام غایب و غریب خود را از غربت درآورند با غفلت از وظیفه، بر این غربت می‌افزایند!

۱۰ - شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم

این نوشتار، حاصل تدوین تفکرات و اندیشه‌های حجت‌الاسلام‌والمسلمین محسن قرائتی است. گفتنی است در تدوین این اثر، از نرم‌افزار «مجموعه آثار» ایشان، که از آثار مكتوب و بیش از سه دهه سخنرانی‌های ایشان در مجموعه «درس‌هایی از قرآن» فراهم گردیده، استفاده شده است.

این کتاب سعی دارد با تکیه بر مطمئن‌ترین منبع دین، یعنی قرآن کریم و با کمک مفسران حقيقی آن، یعنی معصومان علیهم السلام و نیز با نگاهی آسیب‌شناسانه، ضمن پیرایش تصور عمومی درباره مقوله ظهور، برداشت صحیح از ظهور و شرایط آن را به همگان عرضه و مقدمات تلاش برای فراهم کردن زمینه‌های مردمی ظهور را فراهم و بدین وسیله، زمینه تعلق اراده خداوند به ظهور را مهیا کند.

تدوین‌گر: حسن ملایی

بفشن اول: کلیات

مقدمه

سخن از بررسی شرایط ظهور و آن هم با توجه به آیات قرآنی، یکی از مهم‌ترین موضوعات در حوزه مباحث مهدویت است که پرداختن به آن، برای همه منتظران امام زمان ضرورت دارد. اما پیش از ورود به بحث، نیازمند طرح مقدماتی هستیم تا با تکیه بر آن‌ها مباحث خود را بیان کنیم؛ از این‌رو، این بخش به کلیاتی در این باره اختصاص دارد.

۱. هدفی بودن ظهور حضرت مهدی در قرآن

مسئله حضرت مهدی و قیام جهانی ایشان، علاوه بر آیات قرآن، در روایات بسیاری از طریق شیعه آمده است؛ حتی در اغلب کتب حدیثی عامه نیز طرح شده و از مسلمات اعتقادی مسلمانان است. همان‌گونه که می‌دانیم، حضرت مهدی در سال ۲۵۵ هجری قمری به دنیا آمده و سپس به دلایلی از دیدگان مردم غایب شده است؛ البته غیبت حضرت در دو مرحله بوده است: غیبت کوتاه (صغری) و غیبت طولانی (کبری). در مرحله نخست که حدود هفتاد سال به طول انجامید، شیعیان به واسطه چهار نایب خاص، با حضرت ارتباط داشته و امور دینی خود را به فرمان امام زمان انجام می‌دادند، تا آن‌که حضرت به چهارمین نایب خود، علی بن محمد سمری خبر دادند که چند روز دیگر از دنیا می‌رود و دیگر پس از او شخص خاصی میان من و مردم واسطه نیست، چراکه غیبت کبری آغاز شده است.

ایشان هم‌چنین راه شناخت وظایف و تکالیف را برای شیعیان

۱۴ — شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم

مشخص و آن‌ها را موظف کرد به دانشمندان دینی رجوع کنند:

در حوادثی که برای شما پیش می‌آید، به فقیهان و روایت‌گران سخنان ما مراجعه کنید، زیرا آن‌ها حجت من بر مردم هستند، همان‌گونه که من حجت خدا بر آنان هستم.^۱

از آن زمان، غیبت طولانی حضرت آغاز گشته و هنوز ادامه دارد.

ایشان طبق صدھا آیه و حدیث معتبر برای تشکیل حکومت عدل جهانی ظهور خواهد کرد.

برخی از آیاتِ حکایت‌گر حتمیت حکومت مهدوی، عبارتند از:

آیه اول:

**﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدًى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الَّذِينَ
كُفَّارٌ وَلَوْ كَرِهُ الْمُشْرِكُونَ﴾؛^۲** او کسی است که پیامبر خود را با هدایت و دین حق فرستاد، تا آن را بر همه دین‌ها پیروز گرداند، هرچند مشرکان ناراحت باشند.

این آیه به همین صورت، علاوه بر این سوره در دو سوره دیگر نیز آمده است: سوره فتح، آیه ۲۸ و سوره صف، آیه ۹. گرچه اسلام از نظر منطق و استدلال همیشه پیروز بوده است، اما این آیه، غلبۀ ظاهری و وعدۀ حاکمیت اسلام بر جهان را بیان می‌کند؛ چنان‌که در آیات دیگری نیز «ظهر» به معنای استیلا یافتن آمده است؛ مثل: **﴿إِنَّ**

۱. شیخ صدوq، **كمال الدین و تمام النعمه**، ج ۲، ص ۴۸۴.

۲. توبه، آیه ۳۳.

شایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم — ۱۵ —

يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ^۱؛ اگر بر شما غالب شوند، سنگسار تان می‌کنند.

و درباره کفار آمده است: «إِنَّ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْجُمُونَكُمْ إِلَّا وَلَا ذَمَّةً»^۲؛

اگر بر شما غالب شوند، هیچ عهد و پیمانی را مراعات نمی‌کنند.

از سویی، این آیه تاکنون تحقق نیافته است و از سوی دیگر، خداوند

وعده حاکمیت کلی اسلام را داده و وعده‌اش دروغ نیست؛ در نتیجه،

همان‌گونه که در روایات بسیاری آمده است، این آیه به ظهور حضرت

مهدي^{علیه السلام} اشاره دارد.

امام صادق^{علیه السلام} در سخنی فرمود:

هنگامی که قائم مقام کرد، جایی در روی زمین باقی

نمی‌ماند، مگر این که در آنجا صدای «أشهد ان لا اله الا الله»

و «أشهد ان محمدا رسول الله» بلند می‌شود.^۳

و فرمود:

هرگاه قائم ظهور کند، عدل را در میان مردم برقرار می‌سازد

و جور و ستم در زمان او بسرطرف می‌شود و راهها امن

می‌گردد. در زمان او، زمین برکات خود را بیرون می‌کند و

قائم، هر حق را به اصحابش برمی‌گرداند. در ظهور او تمام

مردم روی زمین، دین اسلام را خواهند پذیرفت و آیه

۱. کهف، آیه ۲۰.

۲. توبه، آیه ۸.

۳. محمدبن مسعود عیاشی، تفسیر عیاشی، ج ۱، ص ۱۸۳.

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

شریفه: «وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ»^۱ مصدق پیدا خواهد کرد. قائم در میان مردم، مانند حضرت داود^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} و حضرت محمد^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} حکم می‌کند. در آن زمان، گنج‌های زمین ظاهر و زینت‌هایش آشکار می‌شود، همه مردم ثروت‌مند خواهند شد و دیگر جایی برای مصرف صدقات پیدا نخواهد شد.^۲

آیه دوم:

«وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِي الصَّالِحُونَ»^۳ و همانا در (کتاب آسمانی) زبور (که) بعد از ذکر (تورات، نازل شده) نوشته‌یم که قطعاً بندگان صالح من وارث زمین خواهند شد.

کلمه «زبور» در لغت عرب، به معنای هر نوع نوشته و کتاب است: «وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزَّبُورِ»^۴، ولی به قرینه آیه: «وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا»^۵ به نظر می‌رسد که مراد، کتاب اختصاصی حضرت داود^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} باشد که دربرگیرنده مجموعه مناجات‌ها، نیایش‌ها و اندرزهای آن حضرت

۱. آل عمران، آیه ۸۳

۲. علی بن عیسیٰ اربلی، *کشف الغمہ*، ج ۲، ص ۴۷۵.

۳. انبیاء، آیه ۱۰۵.

۴. قمر، آیه ۵۲.

۵. نساء، آیه ۶۳ و اسراء، آیه ۵۵.

است. اين کتاب بعد از تورات نازل شده و مراد از «ذکر» در اين آيه نيز همان تورات است؛ چنان‌که در آيه ۴۸ همين سوره هم گذشت که تورات، ذکر است.

بعضی گفته‌اند که منظور از «زبور» در اين آيه، تمام کتب آسماني و مراد از «ذکر»، قرآن مجید است و عبارت «منْ بَعْدِ» نيز به معنای «علاوه بر» می‌آيد؛ در اين صورت، معنای آيه چنین می‌شود: ما علاوه بر قرآن، در تمام کتب آسماني نوشتم که وارثان زمين هر آينه، بندگان صالح من خواهند بود. در روایات متعدد آمده است که آن بندگان صالحی که وارث زمين خواهند شد، حضرت مهدی^ع و يارانش هستند.^۱

حقیقت آن است که همه اديان معتقدند نجات‌دهنده‌ای خواهد آمد؛ لذا در زيارات مهدوي داريم: «السَّلَامُ عَلَى مَهْدِيِّ الْأُمَمِ»؛^۲ سلام بر تو اي امامي که همه امت‌ها منتظر تو هستند؛ به همين جهت، موضوع ظهور وی، يکی از موضوعات مهم در مباحث مهدويت است.

۱۰. (ابطه علت غيبيت يا مسئله ظهور)

در احاديث گوناگون، علت عدم درک محضر امام زمان^ع بيان شده است؛ از جمله آن که خود ايشان ارتکاب گناه را سبب اين امر معرفی

۱. على بن ابراهيم قمي، تفسير قمي، ج ۲، ص ۷۷.

۲. بحار الانوار، ج ۹۹، ص ۱۰۱.

۱۸ - شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم

کرده و فرموده‌اند: «فَمَا يَحْبِسُنَا عَنْهُمْ إِلَّا مَا يَتَّصِلُ بِنَا مِمَّا نَكْرُهُ»؛^۱ ما را از شما حبس نمی‌کند، مگر اعمال ناپسندی که از ناحیه شما به ما می‌رسد. این سخن با صراحة می‌گوید که به سبب اعمال زشتی که انجام داده‌ایم، توفیق در ک ظهور را پیدا نمی‌کنیم.

هم‌چنین وقتی از امام صادق علیه السلام سؤال می‌کنند که چرا امام زمان علیه السلام غایب می‌شود، آمده است: «وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى عُنْقِهِ»؛^۲ یعنی ایشان به گردن خود اشاره می‌کردند؛ کنایه از این‌که اگر باید، کشته می‌شود. بنابراین، از مجموع این روایات به دست می‌آید که علت غیبت امام دوازدهم، عدم آمادگی مردم برای پذیرش رهبری امام زمان علیه السلام است. خداوند آن حضرت را برای زمان مناسب ذخیره کرده است، تا زمانی که رشد و فرهنگ مردم به جایی برسد که بتوانند سور امامت را درک و از آن بهره‌گیری کنند.

اگر اداره برق یک شهر برای روشنایی کوچه‌ای، تیر چراغ برقی نصب کرد و لامپی به آن زد، ولی بچه‌های کوچه با زدن سنگ لامپ را شکستند، مأمور اداره، لامپ دیگری می‌زند. چنانچه مجددًا بچه‌ها لامپ را هم بشکنند، باز اداره برق، برای روشنایی محل اقدام به نصب لامپ دیگری می‌کند. حال اگر برای بار سوم بچه‌های بی‌ادب لامپ را

۱. محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۱۷۶.

۲. شیخ صدوq، کمال الدین و تمام النعمه، ج ۲، ص ۴۳۵.

شکستند، به احتمال فراوان، اداره برق تمایلی به نصب مجدد لامپ ندارد، اما به خاطر خواهش بزرگترها و رفاه حال اهالی آن کوچه، ممکن است لامپ دیگری را نصب کند. اما فکر می‌کنید اداره برق تا چه تعداد این کار را انجام دهد؟ در مورد بحث مانیز، حاکمان ستم‌گر، یازده چراغ هدایت را شکستند! خداوند نیز چراغ دوازدهم را نگه داشت تا زمانی که مردم لیاقت و آمادگی بهره‌گیری از این چراغ هدایت را پیدا کنند؛ بنابراین، باید زمینه‌های ظهور و حکومت مهدوی با فراهم شدن شرایط آن، آماده شود.

۱۱. زمینه‌سازی برای ظهور، در قرآن

آیاتی در قرآن بر حتمیت وجود زمینه‌ها و شایستگی‌های انسانی برای نزول و ظهور و فraigیری برکات و رحمت‌های پروردگار وجود دارد؛ آن‌جا که می‌فرماید:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرْبَىٰ أَمْثُوا وَأَتَقْوَ الْفَتَحَنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخْذَنَا هُمْ بِمَا كَاثُوا يَكْسِبُونَ﴾^۱؛ و اگر مردم شهرها و آبادی‌ها ایمان آورده و تقوا پیشه کرده بودند، قطعاً (درهای) برکات آسمان و زمین را بر آنان می‌گشودیم، ولی آنان (آیات ما را) تکذیب کردند؛ پس ما هم به خاطر عمل کردشان آنان را (با قهر خود) گرفتیم.

--- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم ---

از مصادیق بارز این آیه، دوران ظهور حضرت مهدی ع است که به گفته روایات، در آن زمان برکات از آسمان و زمین سرازیر می‌شود. از امام صادق ع روایت شده است:

چون حضرت قائم ع قیام کند، به عدالت حکم فرماید و در دوران او ستم برداشته شود، راه‌ها امن گردد، زمین برکت‌های خود را بیرون آورد و هر حقی به اهلش رسد.^۱

امام حسن ع نیز فرمودند:

در دولت او، درندگان آزادانه زندگی می‌کنند، زمین چنان‌که باید گیاهان خود را بیرون می‌دهد، آسمان برکات خود را فرو می‌فرستد و گنج‌ها (و معادن) زمین برای او آشکار می‌شود.^۲

نکاتی در این آیه وجود دارد که بر تلاش ما در جلب رحمت پروردگار تأکید می‌کند:

۱. ایمان به تنها‌ی کافی نیست، بلکه تقوا لازم است: «آمُّوا و اتَّقُوا».

۲. بستن و گشایش، در اختیار خداست (لَفَتَحْنَا)، اما بازتابی از عمل کرد ماست.

۱. علی بن عیسی اربلی، *کشف الغمہ*، ج ۲، ص ۴۶۵.

۲. احمد بن علی طبرسی، *الاحتجاج*، ج ۲، ص ۲۹۱.

۳. عامل محرومیت‌ها و مشکلات، عمل کرد خود ماست: «بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ».

بر اين اساس، برای اين‌كه اسلام دنيا را بگيرد و نعمت‌های الهی بر بشریت ببارد، باید شرایط آن مهیا شود.

۴. قرآن و جایگاه تلاش در (رسیدن به آرزوها)

آرزوهای هر انسان، انگیزه زندگی اوست و هر کسی به شوق رسیدن به آرزوهاش به سر می‌برد و راههایی را برای دست‌یابی به آن جست‌وجو می‌کند. در منطق قرآن کريم، تلاش و کوشش، سهم زیادی در به دست آوردن آرزوها و منافع دارد، به طوری که در اين کتاب زندگی آمده است:

﴿وَأَن لَيْسَ لِلإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى وَأَن سَقْيَهُ سَوْفَ يُرِي﴾^۱؛ و

این‌keh برای انسان جز آنچه تلاش کرده، (بهره دیگری) نیست و اين‌keh تلاش و سعی او به زودی دیده می‌شود.

این آيه به روشنی بيان می‌کند که:

اولاً؛ هستی، میدان تلاش و کار و نتيجه‌گیری است: ﴿وَأَن لَيْسَ لِلإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾.

ثانیاً؛ ما مکلف به انجام وظیفه‌ایم، نه حصول نتيجه، سعی و تلاش، وظیفة ماست: «إِلَّا مَا سَعَى».

۱. نجم، آيات ۳۹-۴۰.

-----**۲۲**-----
----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

ثالثاً؛ ایمان به بقای عمل و نظام عادلانه کیفر و پاداش، انسان را در برابر رفتار خود، هم دلگرم و تشویق و هم محتاط و مسئول می‌کند: «وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرِی».

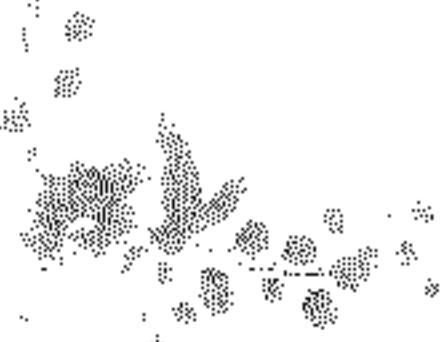
رابعاً؛ هیچ عملی در هستی محو نمی‌شود: «سَعْيَهُ سَوْفَ يُرِی».
خامساً؛ نیکوکاران در دریافت پاداش کار خود، عجله نکنند: «سَوْفَ يُرِی».

یکی از آرزوهای بلند و مقدس همهٔ ما شیعیان، ظهور امام زمان ع است، اما شاید کسانی بگویند: ما در زمینه‌سازی برای ظهور ایشان، با بسیاری از امور آشنایی نداریم! قرآن کریم دست کشیدن از تلاش را با این بهانه قبول ندارد و برای دفع چنین تفکر غلطی، کوشش در راه خدا را زمینه دریافت لطف ویژه خدا و نشان دادن راههایی می‌داند که تاکنون برای ما مخفی بوده و به آن آگاهی نداشتیم؛ چنان‌که می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَتَهْدِيَنَا سُبُّلَنَا﴾^۱; و کسانی که در راه ما (تلاش و) جهاد کردند، راههای (قرب به) خود را به آنان نشان خواهیم داد.

حاصل آن‌که، با شعار و آرزو نمی‌توان به چیزی دست یافت و این کار، عمل و سخت‌کوشی است که شیرینی موفقیت را به کام انسان

۱. عنکبوت، آیه ۶۹.

مي نشاند. بنابراین، اگر کسانی واقعاً می خواهند دوران ظهور امام زمان ع و حکومت عادلانه او را درک و از برکات آن استفاده کنند، خودشان نيز باید برای تحقق چنین حکومتی به اندازه توانايی که دارند تلاش کنند.

۵. رابطه تلاش و دعا در قرآن

يکی از اعمالي که در عصر غيبت امام عصر ع باید منتظران قدمون مبارکش انجام دهند، بحث دعا برای فرج و ظهور است. خود امام عصر ع نيز از ما خواسته‌اند: «وَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجُوكُمْ».^۱ اين موضوع باعث شده که برای برخى اين سؤال پيش آيد که وقتی قرار است برای ظهور امام زمان ع دعا کним، ديگر چه نيازی به تلاش برای زمينه‌سازی برای ظهور است؟

پاسخ آن است که دعا در کنار تلاش و کوشش است، نه به جای آن. در قرآن کريم آمده است که رزمندگاني که سينه سپر کرده و آماده دفاع هستند، اين گونه دعا می کنند:

*فَرَبَّا أَفْرَغَ عَلَيْنَا صَبَرًا وَتَسْتَثْ أَقْدَامَنَا وَأَنْصَرَنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ*^۲ پروردگار!! صبر و شکيارى بر ما فرو ريز و

۱. شيخ صدوق، کمال الدین و تمام النعمه، ج. ۲، ص ۴۸۵.

۲. بقره، آيه ۲۵۰.

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

قدم‌های ما را ثابت و استوار بدار و ما را بر گروه کافران
پیروز فرما.

راز این مطلب هم آن است که اگرچه وظیفه انسان، حرکت و تلاش است، پیروزی به دست خداست و به همین علت در ابتدا از پروردگار می‌خواهند که آن‌ها را پیروز کند: «رَبَّنَا... وَ أَنْصُرْنَا».

یعنی این گونه نیست که همه کارها به دست ما درست شود؛ مثل این که ممکن است شما همه کلیدها را بزنید، اما از اداره برق قطع باشد. اگر از اداره برق قطع باشد، شما همه کلیدها را هم بزنید روشن نمی‌شود؛ از اداره برق قطع است. اگر خدا نخواهد، شما هرچه هم تلاش کنید، بی‌فایده است. پس ببینید این حد وسط است؛ به خاطر همین هم گفته‌اند که تلاش کنید، اما هنگام شروع آن بگویید: «إِنْ شَاءَ اللَّهُ»؛ یعنی اگر خدا بخواهد، من این کار انجام می‌دهم.

مروری بر زندگانی معصومان علیهم السلام نیز نشان می‌دهد، با وجود این که مظہر دعا بودند، اما شبانه‌روز، در حال تلاش و کوشش نیز بودند. حضرت امیر علیهم السلام نه فقط در جبهه، که در جامعه و خانه‌اش هم، مرد کار بود. هم علف پاک می‌کرد و کفش را وصله می‌کرد و هم مشک آب را برای یتیم‌ها می‌کشید؛ یعنی خدمات اجتماعی انجام می‌داد. امام باقر علیهم السلام بیل دست می‌گرفت و در هوای داغ حجاز بیل می‌زد. کسی آمد و به امام گفت: شما از فامیل و اهل‌بیت پیغمبر علیه السلام و از سادات قریش هستی. اگر الان مرگ برسد، چه می‌کنی؟ دنبال دنیا هستی؟ آن حضرت فرمود: در بهترین حالات هستم. بیل به دست

دارم. کسی که بیل در دست دارد، در شریف‌ترین حالات است. و الان اگر مرگ بباید، استقبال می‌کنم و افتخار می‌کنم که در این حال بمیرم، چون پول تهیه می‌کنم تا به مثل تو نیاز نداشته باشم.

در روایت می‌خوانیم که دعای افرادی که بی‌کارند و هیچ تلاشی نمی‌کنند، مستجاب نمی‌شود. این مطلب ریشه قرآنی دارد، زیرا وقتی در مورد شرایط استجابت دعا به این کتاب آسمانی مراجعه می‌کنیم، می‌بینیم که ایمان و انجام اعمال صالح را دو شرط استجابت دعا معرفی کرده و می‌فرماید: ﴿وَيَسْتَحِبُّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾^۱، و کدام عمل از اصلاح امر فرج امام عصر، صالح‌تر است.

۶. نقش توکل در (زمینه‌سازی ظهور)

علاوه بر تصور اشتباه درباره دعا برای فرج که در پیش توضیح داده شد و راه حل آن نیز بیان گردید، یکی از مشکلات عقیدتی در باب زمینه‌سازی برای ظهور، برداشت غلط درباره توکل است. این درست است که اسلام، خداوند متعال را تکیه‌گاه انسان معرفی می‌کند، زیرا از طرفی قدرتش بی‌انتها و بر همه چیز توانا و همه قدرت‌ها از او پدید آمده است و از سوی دیگر، از همه مهربان‌تر و أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ است و تمام صفاتی که در تکیه‌گاه تزلزل‌ناپذیر لازم است، تنها در او موجود است؛ اما باید دانست که توکل در مقابل جهد و سعی نیست که آیا

۱. سوری، آیه ۲۶.

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

جهد و سعی کنیم یا توکل؟ توکل یعنی انسان همیشه به آنچه مقتضای حق است، عمل کند و در این راه به خدا اعتماد کند که خداوند حامی و پشتیبان کسانی است که حامی و پشتیبان حقند. توکل، تضمین الهی است برای کسی که همیشه حامی و پشتیبان حق است و خداوند این عالم را طوری ساخته است که همسواره از کسانی که حق و حقیقت را حمایت کنند، حمایت می‌کند. حق همسواره تأیید معنوی با خود دارد.

اساساً کار نکردن و راه نرفتن که تضمین، و سکون و توقف، تأیید نمی‌خواهد. رنج و مشقت‌هایی در پیمودن راه هست که اراده را سست و عزیمت را فسخ می‌کند که توکل نیاز دارد. رسول خدا^{علیه السلام} عده‌ای را دید که زراعت و کشت و کار نمی‌کنند؛ به آن‌ها فرمود: «شما چه کار می‌کنید؟» گفتند: ما توکل می‌کنیم. ایشان فرمود: «لا بَلْ أَنْتُمُ الْمُتَكَلِّمُونَ، أَجْنِينَ نَيْسَتُ؛ شَمَا سَرْبَارِ مَرْدَمْ هَسْتِيدَ!».

بنابراین مفهوم توکل، تسلیم حوادث شدن نیست، بلکه در عین به کار گرفتن تمام قدرت و نیرو، توجه داشته باشد که آنچه دارد از خود او نیست و آنان که فرمان خدا را زیرپا بگذارند و از فراهم کردن نیروهای مادی و معنوی غفلت ورزند، هرگز مشمول یاری او نخواهند بود.

۱. میرزا حسین نوری، مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۲۱۷.

پس توکل، هیچ ربطی به فراهم نکردن زمینه‌های ظهور ندارد، بلکه برعکس؛ باید در این جهت تلاش کرد، منتها نباید مغرور به اعمال خود شد و نه به بهانه توکل بر خدا، کوشش در این راستا را تعطیل کرد.

۷. قرآن و مسئله امدادهای غیبی

مطلوب قابل توجه در راستای فراهم کردن شرايط ظهور، جایگاه امدادهای غیبی در ظهور امام زمان است، چراکه برخی با خواندن روایات گزارش گر وقایع ظهور و رخ دادن معجزات و کرامات گوناگون چنین فهمیده‌اند که امر ظهور مهدی موعود^ع کاملاً با معجزه الهی رخ خواهد داد و به همین جهت، نیازی به تلاش مردم نیست؛ در حالی که این تصور در فرهنگ قرآن کريم اشتباه و ناشی از برداشت ناصحیح درباره امدادهای غیبی است.

اصل کمک‌های غیبی و امدادهای الهی موضوعی است که نه تنها در پیشگاه قرآن مورد قبول است، بلکه طبق آموزه‌های توحیدی اسلام، نصرت حقیقی از جانب خدا بوده و انسان به امدادهای الهی در همه حال نیازمند است، چه در حال ضعف و چه در حال قدرت؛ همچنان که در جنگ بدر با مسلمانان اندک، از نصرت الهی برخوردار شدند و در جنگ خنین با تعداد زیاد، باز هم نصرت الهی به یاری

آمد: «لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ».^۱

در میان بشارت‌های این کتاب آسمانی به مؤمنان نیز، یاری رساندن آن‌ها به شیوه‌ای غیرطبیعی و به تعبیری امدادهای غیبی است، چراکه این بشارت‌ها اثر فراوانی بر افزایش امید و تقویت روحیه مؤمنان خواهد داشت. قرآن در آیه سیزدهم سوره «آل عمران»، جریان جنگ بدر و نزول امدادهای آسمانی را برای عترت ما چنین نقل می‌کند:

﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَتِنَ الْقَاتِلَةِ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى
كَافِرَةٌ يَرْوَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُوَيْسِدُ بِنَصْرٍ وَمَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِأُولَى الْأَبْصَارِ﴾؛ به یقین، در دو گروهی که (در جنگ بدر) با هم رو به رو شدند، برای شمانشانه (و درس عترتی) بود؛ گروهی در راه خدا نبرد می‌کردند و گروه دیگر که کافر بودند (در راه شیطان و هوس خود). کفار به چشم خود، مسلمانان را دوبرابر می‌دیدند (و این عاملی برای ترس آنان می‌شد) و خداوند هر کس را بخواهد به یاری خود تأیید می‌کند. همانا در این امر برای اهل بیش، پند و عترت است.

در این نبرد، تعداد مسلمانان ۳۱۳ نفر بود که ۷۷ نفر آن‌ها از مهاجران و ۲۳۶ نفر از انصار بودند. پرچم‌دار مهاجران، حضرت

۱. توبه، آیه ۲۵.

شایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم - ۲۹

علی‌عَلیٰ و پرچم‌دار انصار، سعد بن عباده بود. مسلمانان هفتاد شتر، دو اسب، شش زره و هشت شمشیر داشتند، ولی لشکر کفر بیش از هزار رزم‌مند و صد اسب‌سوار داشت. مسلمانان در آن جنگ با دادن ۲۲ شهید - چهارده نفر از مهاجران و هشت نفر از انصار - بر دشمن کافر که هفتاد کشته و هفتاد اسیر داده بود، پیروز شدند.

در این آیه می‌خوانیم که کفار، مسلمانان را دو برابر دیدند: «يَرْوَنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ»؛ در حالی که این چنین نبود و آن‌جا که خدا بخواهد دیدها، برداشت‌ها و افکار عوض می‌شود. بدین‌گونه، جنگ بدر نشان داد که اراده خداوند بر اراده خلق غالب و تنها امکانات مادی، عامل پیروزی نیست. بنابرین در اصل این مطلب تردیدی نیست.

ما هم قبول داریم که در امر ظهور و تشکیل حکومت حضرت مهدی ﷺ امدادهای الهی هم نقش دارند، اما طبق آیات قرآنی، تحقق امدادهای غیبی نیز خود دارای شرایطی است که مردم باید آن شرایط را حاصل کنند. درباره این مطلب در بخش شرایط مردمی ظهور، به طور مفصل صحبت خواهیم کرد که برای نمونه می‌توان به یکی از آیات بیان‌کننده این مطلب که اتفاقاً از آیات مهدوی هم است، اشاره کرد؛ آن‌جا که قرآن کریم در آیه ۱۲۵ سوره آل عمران می‌فرماید:

﴿بَلِّي إِنَّ تَصْرِيْرَوَا وَتَشْقِيْرَوَا يَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُدِيدُكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾؛ البته اگر صبر و مقاومت کنید و پرهیزگاری نمایید (گرچه) دشمنان با خشم و خروش بر شما بتازند، پروردگارتان شما را با پنج هزار فرشته

مخصوص مدد مى رساند.

همان گونه که مى بینید، در اين آيه شريفه استقامت و تقوا، عامل نزول فرشتگان و امدادهای غيبی معرفی شده است؛ لذا در احادیث مربوط به وقایع ظهور، به حضور مؤمنان کارآمد که دارای شرايط، از جمله اين دو شرط است، در کنار امدادهای الهی تصریح شده و آمده است: «سه لشکر برای یاری حضرت مهدی ﷺ می آيند؛ لشکري از فرشتگان، لشکري از مؤمنان و ايجاد رعب و وحشت در دل دشمنان». در زندگی ما نيز قاعده و اصل همین طور است؛ کسی نگويد حال که چنین است، در امور شخصی هم خدا از طريق امدادهای غيبی به من کمک کند تا امسال بدون درس خواندن در کنکور قبول شوم و يا کشاورزی درخواست کند که بدون کشاورزی و فقط با امدادهای غيبی، محصول خوبی به دست آوردا بنا نیست خداوند عالم، دنيا و نظام موجود در آن را به هم بريزد. در قرآن کريم قدرت خدا بر اساس ربوبيت^۱ او و همراه با حکمت او مطرح شده است؛ کما اين که در سورة انفال، وقتی خدای متعال جريان نصرت غيبی خدا در جنگ بدر را طرح مى کند، مى فرماید: ﴿...وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾^۲ و نصرت خويش را بر اساس عزت و حکمت، قرار مى دهد.

۱. ﴿...يَمْدُكُمْ رِئَيْكُمْ بِشَلَائِهِ أَلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ﴾؛ آل عمران، آيه ۱۲۴.

۲. انفال، آيه ۱۰.

خداوند قدرت دارد بدون درد زاییدن هم بچه بدهد، ولی حکمت خدا این را می‌گوید که بچه از راه درد زایمان و کشاورز از راه کشاورزی به هدفش برسد که: نابرده رنج گنج میسر نمی‌شود. حکمت خدا این است که انسان با دست و پا زدن و با تلاش به جایی برسد.

۸. شرایط نزول امدادهای الهی از منظر قرآن

حاصل مطالب پیش آن شد که امدادهای غیبی پس از آن است که ما تلاش خود را انجام دهیم و اگرچه خداوند هر کس را بخواهد یاری می‌کند، ولی این یاری، شرایطی دارد. فهم این مطلب در شناخت جایگاه امدادهای غیبی در امر ظهور و موفقیت حضرت مهدی^ع در تشکیل حکومت عدل جهانی بسیار کارساز خواهد بود. برخی از شرایط نصرت و امدادهای الهی در قرآن عبارت است از:

۱۸. صبر و استقامت

انسان صابر، محبوب خدا و در پناه او و مشمول امدادهای الهی است. قرآن می‌فرماید: «وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ».^۱ و در جایی دیگر درباره اولیای الهی ذکر می‌کند: «فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا»^۲; بر آنچه تکذیب شدند و آزار دیدند، شکنیابی کردند تا یاری

۱. بقره، آیه ۲۴۹.

۲. انعام، آیه ۳۴.

ما به آنان رسید. و نیز فرمود:

﴿إِنَّ تَصْرِيبُوا وَتَتَقْوَا وَيَأْتُوكُم مِّنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُعِدُّكُمْ رِّئَسُكُمْ بِخَمْسَةٍ﴾

آلافِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾^۱; البته اگر صبر و مقاومت کنید و

پرهیزگاری نمایید، (گرچه) دشمنان با خشم و خروش بر

شما بتازند، پروردگارتان شما را با پنج هزار فرشته

مخصوص مدد می‌رساند.

۲-۸. یاری دین خدا

قرآن کریم، یکی از شرایط مهم ارسال امدادهای الهی را نصرت از دین و به تبع آن، ولی خدا معرفی می‌کند و می‌فرماید: «إِنَّ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ وَيُثْبِتُ أَفْدَامَكُمْ»^۲; اگر خدا را یاری کنید، یاری تان می‌کند و گام‌هایتان را استوار می‌دارد.

۳-۸. جهاد و مبارزه با دشمن

جبهه‌های جنگ نیز در حقیقت، بستر نزول امدادهای الهی است، زیرا قرآن کریم می‌فرماید:

﴿فَاتُلُوهُمْ بِعَذَابِهِمُ اللَّهُ بِأَيْدِيهِمْ وَيُخْرِهِمْ وَيَنْصُرُكُمْ عَلَيْهِمْ﴾^۳; با

۱. آل عمران، آیه ۱۲۵.

۲. محمد، آیه ۷.

۳. توبه، آیه ۱۴.

شرايط ظهور از ديدگاه قرآن کريم - ۳۲

آنان بجنگيد، تا خدا آنان را به دست شما عذاب و رسایشان کند و شما را بر ایشان پیروزی بخشد.

۴-۸. تقوای الهی

يکی از آثار مبارک تقوای الهی و پرهیزگاری که قرآن جایگاه بزرگی برای آن قائل شده است - علاوه بر آثار دیگری که برآن متربّع است - جلب رحمت و کمک ویژه پروردگار عالم است. خداوند رئوف در آیه ۱۲۵ سوره آل عمران می فرماید:

﴿إِنَّمَا يُنْهَا إِلَيْهِ الْمُنْكَرُ وَمَنْ يَتَوَلَّ مِنْ فَوْرِهِمْ هُنَّ الظَّالِمُونَ﴾؛ البته اگر صبر و مقاومت کنید و پرهیزگاری نمایید، (گرچه) دشمنان با خشم و خروش بر شما بتازند، پروردگارستان شما را با پنج هزار فرشته مخصوص مدد می رسانند.

۴-۹. مجاهدت و تلاش

در فرهنگ قرآنی، تلاش انسان، نشانه صداقت اوست و همین صداقت است که باعث نزول امدادهای غیبی می شود، کما این که قرآن می فرماید:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا النَّهَرِ يَنْهَمُ سُبْلُنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾؛ و

----- ٣٤ ----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم

کسانی که در راه ما کوشیده‌اند، به یقین راه‌های خود را بر آنان می‌نماییم و در حقیقت، خدا با نیکوکاران است.

٨-٦. ایمان به پروردگار

قرآن کریم در سوره «کهف» و در احوالات اصحاب کهف، ایمان مثال‌زدنی ایشان را عاملی برای عنایت ویژه خدا به آن‌ها معرفی می‌کند و می‌فرماید:

﴿إِنَّهُمْ فَتَيَّةٌ أَمْشَأْتُهُمْ وَرِذْنَاهُمْ هُدًىٰ وَرَبُّطْنَا عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ إِنَّهُمْ آنَانٌ جَوَانِسٌ بَوْدَنْدَهُمْ كَهْ بَهْ پَرُورَدَگَارْشَان
ایمان آورده بودند و بر هدایشان افزودیم و دل‌هایشان
را استوار گردانیدیم.

٨-٧. عدم ارتباط با کافران

نکته بسیار جالبی که قرآن مکرراً تعلیم می‌دهد آن است که می‌فرماید با کفار رابطه ولایت نداشته باشد، تا امدادهای غیبی خدا به سوی شما سرازیر شود: ﴿لَا تَسْخِنُوا... يَأْتِي بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عَنْدِهِ﴾، زیرا در غیر این صورت، هر کس به سراغ کفار برسود، خداوند او را به حال خود رها و از امدادهای غیبی خود محروم می‌سازد: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ

۱. کهف، آیات ۱۳-۱۴.

۲. مائدہ، آیه ۵۲.

ذلِكَ فَلَيَسْ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ^۱.

۸-۸. انجام تکليف

مطابق فرهنگ قرآنی، ما باید به وظيفة خود عمل کنیم و آن‌گاه در انتظار امدادهای او باشیم. در آیه ۹۳ سوره «هود» و در احوال حضرت شعیب علیه السلام به این امر این‌گونه اشاره شده است:

﴿وَيَا قَوْمَ اغْمُلُوا عَلَىٰ مَكَانِتِكُمْ إِنَّ عَامِلَ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَإِذْ تَقْبِلُوا إِنَّ مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾؛ و

(شعیب گفت): ای قوم من! (پس) هرچه در توان دارید انجام دهید، من (نیز) کار خودم را خواهم کرد. به زودی خواهید دانست (که) عذاب خوارکننده به سراغ چه کسی خواهد آمد و چه کسی دروغ‌گوست. شما در انتظار باشید، من (نیز) همراه شما متظرم.

۹-۸. استغفار و توبه

در پيشگاه قرآن، استغفار، رزق و امدادهای غيبی را در پی دارد. در اين کتاب آسماني آمده است:

﴿إِسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّ اللَّهُ كَانَ عَفَّارًا إِنَّ سِلِّ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِذْرَارًا وَ

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

يُنْدِدُكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْتَنِ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَاحَاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا^۱،

استغفار کنید، زیرا خداوند غفار و بخششده است، تا آسمان را

به باران فراوان بر شما بگمارد و شما را به مالها و فرزندان

کمک کند و برایتان باغها و جویبارها پدید آرد.

موارد دیگر و نیز بررسی بیشتر آن‌ها در بخش شرایط انسانی

ظهور، ذکر خواهیم کرد.

۹. حقیقت انتظار، یعنی تلاش برای آمادگی و زمینه‌سازی

یکی دیگر از موضوعاتی که در بیان بهتر بحث شرایط ظهور به ما

کمک می‌کند، توجه به مفهوم و لوارم انتظار ظهور است، زیرا در

روایات معصومان علیهم السلام توجه بسیاری به این موضوع شده است. ابوبصیر

از امام صادق علیه السلام روایت کرده که روزی آن حضرت فرمود: «آیا شما را

از چیزی آگاه نکنم که خداوند بدون آن، هیچ عملی را از بندگان

نمی‌پذیرد؟» عرض کردم: بفرمایید! فرمود:

گواهی دادن بر این‌که هیچ معبدی جز خدا نیست و این‌که

محمد صلوات الله عليه و آله و سلم بنده [و فرستاده] اوست، و اقرار به هر آنچه

خداوند امر فرموده و ولایت برای ما و بیزاری از دشمنان ما

- امامان - و تسلیم شدن به آنان و پرهیزگاری و کوشش و

خویشن‌داری و انتظار حضرت قائم.^۲

۱. نوح، آیه ۱۰-۱۲.

۲. نعمانی، الغیبة، ص ۲۰۰.

همچنین از امام رضا علیه السلام روایت شده است:

چقدر صبر پیشه گرفتن و انتظار فرج کشیدن نیکو است! آیا
نشنیده‌اید که عبد صالح فرمود: ﴿إِنَّظَرُوا إِنَّمَا مَعَكُمْ مِنَ
الْمُشَتَّطِرِينَ﴾^۱; پس متظر باشید، من هم با شما از متظرانم.^۲
و نیز پیامبر خدا علیه السلام فرمود: «أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ اِنْتِظَارُ الْفَرَجِ»؛^۳ انتظار
فرج و گشایش، برترین عبادت است.

اصولاً هر کسی در زندگی مادی انتظار و امیدی دارد و البته زندگی
به این امیدهاست. اگر چراغ امید خاموش شود، دیگر کسی دنبال
کاری نمی‌رود؛ منتها باید دید که چه انتظاری ارزش دارد؟ همه افراد
امید دارند، اما روشن فکر، کسی است که در انتظار صلح جهانی باشد
و برای همه مردم فکر کند. اگر خواستید ببینید فردی چقدر ارزش
دارد، ببینید آرزویش چیست. آرزوی یک بچه، آدمی است؛ اما
هرچه روح بزرگ‌تر شود، امیدهای او هم بزرگ‌تر می‌شود. بزرگ‌ترین
افراد کسانی هستند که در انتظار حضرت مهدی علیه السلام باشند، چون
انتظار حضرت یعنی امید جهانی، خیر جهانی، عدالت جهانی، امنیت
جهانی. هرچه آرزو کوچک‌تر باشد، شخص کوچک‌تر است و هرچه

۱. اعراف، آیه ۷۱.

۲. عروسی حربی، تفسیر نور الشفایین، ج ۲، ص ۴۴.

۳. نهج الفصاحة، ح ۴۰۹.

آرزو بزرگ‌تر باشد، شخص بزرگ‌تر است. انتظار حضرت مهدی ع،
یعنی انتظار همهٔ خوبی‌ها و محو همهٔ بدی‌ها.

در عین حال باید دانست که انتظار، عمل است، زیرا در روایات ما آمده است: «أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ» و نمی‌گوید «أَفْضَلُ الْحَالَاتِ»؛ پس انتظار عمل است، نه حالت و سکوت و سکون. انسانی که منتظر مسافرش است و کشاورزی که منتظر میوه است، آسوده‌خاطر نمی‌نشیند. ما که منتظر آقا هستیم، باید رفتارمان با رفتار آقا ساختی داشته باشد؛ پس منتظر یعنی انسان تلاش‌گر.

انتظار یعنی اعتراض به وضع موجود و امید به باز شدن درهای رحمت و معرفت. انتظار یعنی من منتظرم جهانی پر از عدل شود. در «دعای افتتاح» که منسوب به امام عصر ع است، می‌خوانیم: «اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْكُوا إِلَيْكَ»؛ یعنی خدایا! من شکایت می‌کنم و نظامهای طاغوتی موجود در روی زمین را قبول ندارم. اگر کسی بپرسد که چه حکومتی را قبول دارید؟ پاسخ آن در ادامه دعا آمده است: «إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دُولَةٍ كَرِيمَةٍ».

دعای ندبه یعنی دعای اعتراض بر طاغوت‌های جهان و دعای انتظار و امید به آمدن حکومت حق. اگر جمع می‌شویم و دعای ندبه می‌خوانیم و در فکر حکومت حق هستیم، باید در فکر تلاش برای زمینه‌سازی آن حکومت هم باشیم.

در زمانی که استاد شهید مطهری در تهران بودند و برای تدریس از

آن جا به قيم تشريف مي آوردند، مدتی در قم ميزبان ايشان بودم. در همان زمان و در مسیر راه، سؤالات زيادي را از ايشان مي پرسيدم که يکي از آنها درباره انتظار ظهور بود. ايشان درباره حقiqت انتظار، مُثلی را از مرحوم حجۃ‌الاسلام راشد که قبلًا در راديو سخنرانی مي کرد و مرد دانشمندي بود، نقل كردند که مي گفت: وقتی شب می شود، همه ما در انتظار خورشيد هستیم، اما معنای منظر خورشيد بودن اين نیست که در تاریکی بشینیم. هم منظر خورشيد هستیم، هم وظیفه ما این است که بلند شویم و کاري انجام دهیم و برقی را روشن کنیم.

کسی که منظر مصلح است، باید صالح باشد. انسان‌های بی‌تفاوت، بی‌غیرت، بی‌پول و بی‌قدرت که نمی‌توانند بگویند: یا حجۃ‌بن‌الحسن، تشریف بیاور! کسانی که در انقلاب و نظام اسلامی نقشی نداشته و ندارند، اول از خدا بخواهند که به آن‌ها نقشی بددهد و بعد دعای ندبه بخوانند. وقتی می‌گوییم: مهدی بیا، حضرت باید چه کند؟ لابد می‌گویید او خواهد آمد تا از حق مردم دفاع کند. خیلی خوب، وقتی هشت سال جنگ تحملی بود، شما چقدر از حق دفاع کردید؟ در این حوض چقدر شنا کردی که حالا می‌گویی: اقیانوس اطلس! کسانی که در انقلاب هیچ نقشی نداشتند، اصلاً رویشان نمی‌شود که بگویند: مهدی بیا!

در بسیاری از آيات مهدوی که مربوط به منظران ظهور است نیز

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

همین آمادگی دیده می‌شود؛ برای مثال قرآن می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّابِرُونَ وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا إِيمَانًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْخَيْرِ﴾^۱؛ و کسانی که به خدا و پیامبرانش ایمان آورده‌اند، آنان همان کسانی هستند که سرتاپا صداقتند و نزد پروردگارشان گواهانند، پاداش و نورشان را دارند و کسانی که کفر ورزیدند و آیات ما را تکذیب کردند، آنان اصحاب دوزخند.

حارث بن مغیره از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده است:

کسانی که از شما عارف به این امر (امامت اهل بیت) هستند و منتظرند و آرزوی پاداش نیک دارند، به خدا قسم مانند آن کسی است که به همراه قائم آل محمد علیهم السلام جهاد کرده است. سپس فرمود: به خدا قسم، مانند کسی است که با پیامبر اکرم علیهم السلام با شمشیرش جهاد کرده است. آن‌گاه برای مرتبه سوم فرمود: به خدا قسم، مانند کسی است که در خیمه پیامبر اکرم علیهم السلام به درجه شهادت رسیده است و درباره شما آیه‌ای در قرآن هست. عرض کردم: کدام آیه؟ ایشان فرمود آیه: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّابِرُونَ وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ وَنُورُهُمْ﴾^۲؛ و کسانی که به خدا و

۱. حديث، آية ۱۹.

۲. حديث، آية ۱۹.

شایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم - ۴۱

پیامبرانش ایمان آورده‌اند، آنان همان کسانی هستند که سرتا
پا صداقتند و نزد پروردگارشان گواهانند، پاداش و نورشان را
دارند؛ آن‌گاه فرمود: به خدا قسم نزد خداوند، صادقین و
شهدا محسوب می‌شوند.^۱

ملاحظه می‌کنید که در آیه‌ای که در شأن منظران ظهور است،
وصف «صديق» برایشان آورده شده و «صديق» به کسی گفته
می‌شود که سرتا پا راستی و درستی است و دل و زبان و عمل او
یکی است و صداقت جزء خلق و خوی او شده است. معلوم است که
کسب این خصلت عالی، خود نشانه آمادگی برای ظهور امام حق
خواهد بود.

۱۰. وظیفه ما در مسئله ظهور

در بحث ظهور، دانستن این که امام زمان در چه زمانی ظهور
می‌کنند و یا این که اکنون در کجا زندگی می‌کنند، ارزش چندانی
ندارد، آنچه ارزشمند است آن است که بدانیم وظیفه ما در حال
حاضر چیست و امام از ما چه انتظاری دارد و سپس به آن جامه عمل
بپوشیم، زیرا انجام وظیفه بهترین راه برای زمینه‌سازی برای ظهور
حضرت ولی‌عصر است؛ لذا شناخت وظیفه، لازم‌ترین مطلب در
زمان غیبت امام است که ما به برخی از آن‌ها به صورت فهرست وار

۱. ملامحسن فیض‌کاشانی، تفسیر صافی، ج ۵، ص ۱۳۶.

- اشاره می‌کنیم و توضیح آن بعداً خواهد آمد:
- شناخت امام زمان^ع و اهداف او کما این‌که در دعا آمده است:
 - «اللهم عزّ فنی حجتك فانك ان لم تعرفني حجتك ضلللت عن دینی».^۱
 - معرفی و شناساندن امام زمان^ع و انقلاب جهانی او به دیگران و ایجاد زمینه‌های لازم برای ظهور.
 - تلاش در جهت جلب رضایت امام زمان^ع با انجام اعمال صالح و ارتباط معنوی.
 - انتظار فرج و دعا برای ظهور حضرت.
 - صدقه دادن و دعا کردن برای سلامتی امام.
 - خواندن نماز و دعاها فرج، ندب، عهد و سلام کامل.
 - پرداخت حقوق مالی (خمس) متعلق به امام زمان^ع.
 - عمل به تکلیف و واجبات و دوری از گناه و محرمات.
- مسلمًا تاجری که کلاهبرداری می‌کند، منظر ظهور امام زمان^ع نیست. کسانی که کمکاری، کم‌فروشی، بدکاری و خیانت می‌کند، منظر امام زمان^ع نیستند.

۱۱. لزوم توجه به شرایط ظهور، نه علائم ظهور

مالحظه می‌کنید که اگر عمل به وظیفه در عصر غیبت، محور فعالیت‌های ما باشد، یکی از وظایف ما زمینه‌سازی برای ظهور است و در

۱. مفاتیح الجنان، تعقیبات نماز.

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم ----- ٤٣

این صورت آنچه باید مورد توجه باشد، توجه به شرایط ظهور است، نه علائم و نشانه‌های ظهور؛ موضوعی که متأسفانه به خاطر بی‌توجهی بسیاری از شیعیان آن حضرت، مورد غفلت قرار گرفته و به جای پرداختن به شناسایی و فراهم کردن شرایط ظهور، مسائل علائم ظهور مورد اهتمام آن‌ها قرار می‌گیرد.

عدم ظهور حاکی از آن است که آمادگی جهانی هنوز مشاهده نمی‌شود؛ لذا باید تلاش کرد و زمینه‌های لازم را برای آن فراهم ساخت. حضرت ولی‌عصر وقتی ظهور می‌کند که مردم به معارف و اندیشه‌های قرآن و اسلام آگاه و آمادگی حکومت ایشان را داشته باشند.

کسانی که منظر مصلح هستند، باید خودشان هم آدم صالحی باشند. نمی‌شود آدم منظر مصلح باشد، ولی خودش صالح نباشد. کسی که منظر مصلح است، باید خودش هم صالح باشد. نمی‌شود صبر کنیم امام زمان بیاید و درست کند. ما منظر خورشید هستیم، اما شب هم خودمان چراغ روشن می‌کنیم. هم منظر خورشید هستیم و هم شب، خودمان چراغ روشن می‌کنیم. هم منظر امام زمان هستیم و هم باید تلاش کنیم.

بخش دوم: شرایط ظهور امام زمان

مقدمه

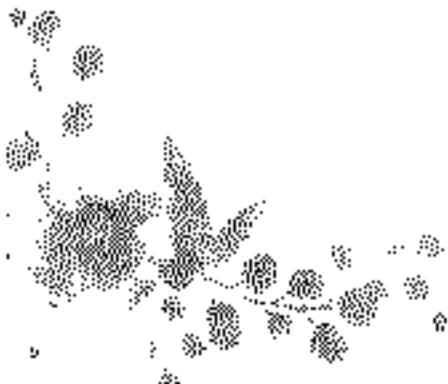
با توجه به مطالبی که پیشتر بیان شد، ظهور امام زمان ع نیازمند وقوع شرایطی است که برخی از آنها از جانب خدا و برخی دیگر نیازمند فراهم شدن آن به دست انسان‌هاست. این شرایط در آیات قرآن و به تبع آن در احادیث بیان شده است. آنچه در ادامه می‌آید، شمارش و بررسی شرایط الهی و انسانی ظهور است.

الف) شرایط الهی ظهور

گفته شد که برای ظهور امام عصر ع شرایطی باید حاصل شود که تحقق برخی از آنها از جانب خدا و برخی دیگر از جانب انسان‌هاست. از شرایط انسانی ظهور در آینده سخن خواهیم گفت، اما برخی از مهم‌ترین شرایط الهی ظهور عبارتند از:

۱. اراده پروردگار

از آموزه‌های اصیل قرآنی آن است که تمام حوادث جهان به اذن و اراده خداوند به وجود می‌آید و اگر او نخواهد، هیچ چیزی حادث نخواهد شد. این همان چیزی است که از آن به توحید افعالی یاد می‌شود. در حقیقت خواست انسان، نه مستقل از خواست خداوند است و نه برتر از آن، بلکه آنچه انسان می‌خواهد، اگر مورد خواست خداوند نیز قرار گیرد، محقق می‌شود. قرآن کریم می‌فرماید: وَمَا

لَشَوْئُنِ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ^۱ و شما نمی خواهید جز آنچه خداوند، پروردگار جهانیان بخواهد.

چون خداوند، رب العالمین است و بر همه امور تسلط دارد، پس خواست انسان نیز مشروط به خواست اوست؛ مثل این که در ماشین‌های تعلیم رانندگی، دو دستگاه گاز و ترمز وجود دارد؛ یکی زیر پای کارآموز و دیگری زیر پای مرتبی. در این ماشین، کارآموز می‌تواند از گاز و ترمز سمت خود استفاده کند، ولی به شرط آن که مرتبی هم بخواهد. یا نظیر چک‌های دوامضایی که هریک از دو صاحب امضا می‌تواند امضا کند، اما اثر و پرداخت چک زمانی است که دیگری نیز آن را امضا کرده باشد.

در وقوع ظهور حضرت ولی عصر^ع نیز همین‌طور است و اگر ما از شرایط ظهور صحبت می‌کنیم، بدان معنا نیست که اراده مستقلی داریم و در صورت فراهم شدن شرایط، خداوند مجبور است که ظهور را محقق کند، بلکه به این معناست که خواست مردمی در تعلق اراده خدا به ظهور مؤثر است و البته اصل تحقق ظهور به اذن و مشیت پروردگار خواهد بود.

در میان آیات مهدوی بیان‌کننده شرایط الهی ظهور امام زمان^ع نیز مواردی یافت می‌شود که به این مطلب اشاره دارد. یکی از این

۱. تکویر، آیه ۲۹.

٤٨ ----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم

آیات، آیه نهم از سوره مبارکه «صف» است؛ آن جا که می‌فرماید:

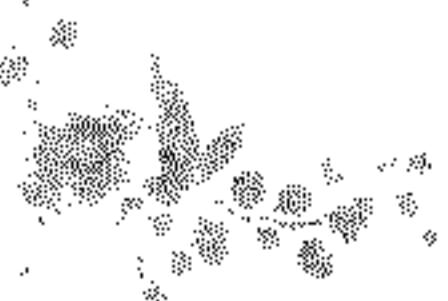
﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَهُ عَلَىٰ الظَّالِمِينَ
كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾؛ او کسی است که پیامبرش را همراه با هدایت و دین حق (به سوی مردم) فرستاد تا آن را بر همه ادیان غالب سازد، گرچه مشرکان آن را خوش نداشته باشند.

در روایات متواتر می‌خوانیم که پیروزی اسلام بر دیگر ادیان آسمانی، در زمان ظهور حضرت مهدی ع تحقق خواهد یافت. حضرت علی ع فرمود:

به خداوندی که جانم در دست اوست، هیچ شهر و روستایی باقی نمی‌ماند، مگر آنکه هر صبح و شام صدای اذان و شهادتین در آن شنیده خواهد شد.^۱

تاریخ اسلام، تحقق این آیه را به اثبات رسانده است، زیرا با این که دشمن از طریق استهزا و اذیت و شکنجه، محاصره اقتصادی و اجتماعی، تحمیل جنگ‌ها، توطئه‌های داخلی منافقان، ایجاد تفرقه میان مسلمانان، به راه انداختن جنگ‌های صلیبی، ترویج فحشا و منکرات، استعمار نظامی و سیاسی لحظه‌ای کوتاهی نکرده، ولی اسلام روز به روز توسعه پیدا کرده است. نکته‌ای که در این آیه وجود دارد، همان اصیل بودن اراده الهی است که با عبارت: «هُوَ الَّذِي»؛ او کسی

۱. سید‌هاشم بحرانی، البرهان فی تفسیر القرآن، ج ۵، ص ۳۶۷.

است که... بر این که اصل تحقق حاکمیت دین حق، متوقف بر اراده حضرت حق است، تصریح دارد.

۲. وجود رهبری معصوم، توانا و آگاه برای جهان

یکی دیگر از شرایط ظهور و حاکمیت حق بر جهان که تحقق آن تنها به دست خداست، وجود رهبری است که توانایی اداره جهان را بر اساس دستورهای الهی و دین حق داشته باشد. شایان ذکر است، وجود رهبر برای مردم ضروری است، خواه نیکوکار باشد یا بدکار و جامعه بدون امام، یعنی هرج و مرج. حضرت علی می‌فرماید: «لابد للناس من امیر بَرَّ کان او فاجر».^۱ برای پیاده شدن دستورات الهی و حفظ احکام، قدرت و حکومت لازم است و قدرت و حکومت به امام و رهبری لائق نیاز دارد.

اساساً دین و مکتب یا باید هماهنگ با خواسته‌های درونی و حوادث خارجی و به اصطلاح، رشدآور، رشددهنده و بهروز باشد و یا باید فقط قوانینی مقطعي و خشک باشد که با مرور زمان به دست فراموشی سپرده شده و به اصطلاح ایستا باشد. اگر در کنار مکتب، امامی با شرایط ویژه بود، مکتب از نوع اول، و گرنه از نوع دوم خواهد بود؛ به همین دلیل امام رضا علیه السلام می‌فرماید:

۱. نهج البلاغه، خطبه ۴۰.

--- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم ---

ان الامامة زمام الدين و نظام المسلمين و صلاح الدنيا و عز المؤمنين؛^۱ امامت و رهبری حق، زمام دین است و مایه نظام بخشیدن به مسلمانان و صلاح امور دنیوی و عزت مؤمنین است.

حقیقتاً چیزی که بتواند همه احتیاجات فردی، اجتماعی، مادی و معنوی کاروان بشریت را تأمین کند، تنها امامت است؛ درست همان‌گونه که شنا در استخر نیاز به مرتبی و ناجی دارد و گذر از دریا نیاز به کشتی و ناخدا.

خلاصه آن که در هر حرکت مادی یا معنوی، چند چیز مطرح است: راه و مسیر، وسیله و ابزار، هدف و مقصد و نهایتاً رهبر و راهنمای. در این میان، نقش راهنمای از همه مهم‌تر است، زیرا اگر او نباشد هم راه را گم می‌کنیم، هم هدف را و هم وسیله‌ها بی‌جهت به کار می‌افتد. امام، راهنمای جامعه در حرکت به سوی خداست. لازمه چنین امری آن است که این امام و رهبر، اولاً، عالم و آگاه به همه قوانین و خواسته‌های پروردگار و سنت‌های الهی در هستی باشد؛ ثانیاً، عادل بوده و تحت تأثیر هوها و امیال نفسانی خویش قرار نگیرد تا بتواند در پیاده کردن احکام الهی موفق باشد.

حال، سؤال این جاست که چگونه می‌توان چنین شخصی را

۱. شیخ صدق، عيون اخبار الرضا علیهم السلام، ج ۱، ص ۲۱۶.

شناسایی و به حاکمیت دولت حق منصوب کرد؟

بهترین شیوه تعیین رهبر و مقام مسئول در جوامع امروز انتخابات است، ولی شکی نیست که انتخابات راه حل است، اما همه‌جا راه حق نیست. هیچ برهان و دلیل علمی و عقلی، لیاقت، صلاحیت و حقانیت شخص انتخاب شده را تأیید نمی‌کند، گرچه در مقام عمل، رأی اکثریت مورد نظر قرار می‌گیرد و بهترین راه حل است؛ علاوه بر آن که، این توجه به رأی اکثریت، تنها در مسائل اجتماعی است و در مسائل اعتقادی، رأی اکثریت هیچ ارزشی ندارد و گرنه باید پیامبران دست از دعوت خود برداشته و تابع رأی اکثریت که کافر یا مشرک بودند،

می‌شدند. چنان‌که در سوره «انعام» می‌خوانیم:

وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضْلُلُوكُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَبَعُونَ
إِلَّا الظُّنُنُ وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ^{۱۱۵} ای پیامبر! اگر از اکثر کسانی که روی زمین هستند اطاعت کنی، تو را از راه خدا گمراه می‌کنند. زیرا آن‌ها تنها از گمان و حواس پیروی می‌کنند.

بنابراین، در مسئله بسیار حساس و اساسی امامت، که امری اعتقادی است، رأی و انتخاب مردم نقشی ندارد و تعیین آن به عهده خداوند است. البته بیعت مردم با امام، زمینه را برای اعمال حاکمیت امام فراهم می‌کند، نه آن‌که امام با رأی مردم امام می‌شود و با اعراض

مردم از امامت ساقط می‌شود.

راستی که انسان محدود با نداشتن علم غیب و اطلاع از آینده و باطن افراد، چگونه می‌تواند نظر صد درصد صحیحی درباره شخصی داشته باشد؟! مگر انگیزه‌ها، حالات و عمل کرد انسان‌ها با توجه به شرایط و موقعیت‌های مختلف تغییر نمی‌کند؟ چگونه می‌توان با یک‌سری شناخت‌های سطحی، سرنوشت رهبری امت را با انتخابات معین کرد؟ آری، انتخابات می‌تواند راه حل باشد، اما همه‌جا راه حق نیست.

بنابراین، وقتی مشخص شد که مسئله امامت از اساسی‌ترین مسائل اعتقادی و عامل هدایت و رشد جامعه است و جامعه نیاز به رهبر دارد، زیرا سقوط و یا رشد جامعه به رهبری آن بستگی دارد، باید بگوییم که تعیین امام تنها از طرف خداست، زیرا امام باید دارای شرایط و ویژگی‌هایی باشد که جز خدا کسی واقف به آن‌ها نیست؛ از جمله آن که:

- امام باید تمام قوانین حاکم بر انسان و هستی را بداند.
- امام باید از نتیجه حتمی راهی که انتخاب می‌کند، آگاه باشد.
- امام باید در رهبری خود منافع خود را در نظر نگیرد و عوامل درونی و بیرونی محرک او نباشد.

- امام باید از عالی‌ترین صفات برجسته انسانی در حد اعلا برخوردار باشد و ناگفته پیداست که این شرایط در افراد معمولی یافت نمی‌شود

و مردم نیز از وجود این شرایط در افراد بی خبرند.

بنابراین، راه حق در شیوه تعیین امام، همان راه تعیین پیامبر است، زیرا ما امامت را همچون نبوت و امام را همچون پیامبر و دلیل نیاز به امام را همانند دلیل نیاز به پیامبر می‌دانیم و کار امام نیز شبیه کار پیامبر، هدایت و رشد مردم و نشان دادن راه سعادت است؛ بنابراین، همان دلایلی که در بحث نبوت آوردیم، در اینجا نیز می‌توانیم مورد استفاده قرار دهیم، اگر باور کردیم که امامت، مقامی انتصابی است نه انتخابی؛ بنابراین، در مقابل انتصاب الهی مردم اختیاری ندارند.

از سویی، به دلیل این‌که همه مردم در همه زمان‌ها به چنین کسی نیازمندند و چه بسا که سایر شرایط مردمی ظهور فراهم شود، باید فردی در هر زمانی با خصوصیات ذکر شده وجود داشته باشد و آن شخص در زمان ما وجود مبارک حضرت حجت‌بن‌الحسن^{علیه السلام} است که خود او نیز در انتظار فرج و تشکیل حکومت عدل جهانی به سر می‌برد. بر اساس دلایل قرآنی، روایی و تاریخی، یازده امام به دنیا آمده و شهید شده‌اند، ولی امام دوازدهم پس از تولد به خواست خداوند از دیدگان غایب گشته‌اند تا هر زمان که خدا بخواهد و مصلحت بداند، ظهور و دنیا را پر از عدل و داد کنند.

۳. داشتن برنامه و قوانین جامع برای جهان

یکی دیگر از شرایط تشکیل حکومت عدل جهانی که در حقیقت زمینه‌ساز رشد و تعالی انسان‌هاست، وجود برنامه و قوانینی جامع و

کامل است که تضمین‌کننده سعادت دنیا و آخرت باشد؛ چیزی که در آیات قرآنی مربوط به حکومت امام زمان^ع از آن تعبیر به ^{زدین}
الحق^۱ شده است.

حال سخن این جاست که این برنامه جامع را چه کسی یا کسانی می‌توانند تدوین کنند؟ آیا راه کارهای علم و عقل کافی است؟ حقیقت این است که علم و عقل آدمی به دلایل زیر، ما را از پیامبران و آموزه‌های وحیانی ایشان بی‌نیاز نمی‌کند:

۳-۱. محدودیت علم انسان

هر روز شاهدیم که به تعداد دانشکده‌های تخصصی اضافه می‌شود و اختراقات و اکتشافات جدیدی نصیب انسان می‌گردد، اما واگذار کردن انسان به علم و عقل خود در حقیقت، در سنگلاخ قرار دادن و گیج کردن اوست، زیرا فهم، علم و فکر مردم متفاوت است؛ حتی بیشتر درگیری‌ها و اختلافات خطروناک از افراد عاقل و آگاه سرچشمه می‌گیرد! علم و عقلی که مایه ایجاد این همه درگیری است، چگونه می‌تواند بر طرف کننده نزاع‌ها و تفاوت‌ها باشد؟ هر کسی چیزی را خیر می‌داند که چه بسا دیگری آن را نمی‌فهمد.

۳-۲. فراوانی موائع شناخت

۱. توبه، آیه ۳۳.

یکی از بحث‌هایی که در موضوع شناخت مطرح می‌شود، موانع شناخت است. هنگامی انسان، حق را درک می‌کند که مانعی در مسیر شناخت او نباشد. انسان با داشتن عقل، فکر و قدرت تحصیل، گاهی چنان در مسیر طوفان غرایز قرار می‌گیرد که قدرت شناخت واقعیت را از دست می‌دهد. متأسفانه آن قدر عینک‌های رنگارنگ جلوی چشمان ما قرار می‌دهند که درست تشخیص نمی‌دهیم! چه بسا چیزهایی را حق می‌بینیم که باطل هستند و چیزهایی را باطل تشخیص می‌بینیم که حق هستند؛ برخی را دوست می‌پنداشیم که دشمنند و برخی را دشمن خیال می‌کنیم که دوست هستند. کوتاه سخن آن‌که، چون انسان محکوم غرایز است و واقعیت‌ها را همه‌جا - چنان‌که هست - نمی‌بیند و گاهی برخلاف شناخت صحیح عمل می‌کند، حق قانون‌گذاری ندارد.

قرآن کریم می‌فرماید: «إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ».^۱

۳-۳. تأخیر در فهم

گاهی به مرور زمان و با پیشرفت علم، دست انسان به واقعیاتی می‌رسد، لکن گناه صدھا سال تأخیر دسترسی را به عهده چه کسی بگذاریم؟ دھا دستور در اسلام داریم که مرور زمان و پیشرفت علم از روی اسرار آن پرده برداشته، ولی پیروان مکتب انبیا از همان روز اول

--- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم ---

در مسیری قرار گرفتند که دانشمندان متکی به علم و تجربه، خود پس از قرن‌ها به آن رسیدند.

۳-۴. درک معنویات

انسان با علم، عقل، مشورت و بررسی‌های خود تنها در مسائل محسوس و مادی می‌تواند گام بردارد و راهی را انتخاب کند، اما در شناخت سعادت ابدی و رشد معنوی و تربیت روحی که دست انسان از آن‌ها کوتاه است، جز طریق وحی و راه انبیا راهی ندارد. کسانی که خود را از مکتب وحی و راه انبیا بی‌نیاز می‌دانند، برای زندگی خود قوانینی از این قبیل تدوین می‌کنند:

۱. قوانین استبداد فردی که از اراده یک فرد خودکامه سرچشمه می‌گیرد و ضعف، نارسایی، تحمل، خفقان، تنگنظری و... به همراه دارد.

۲. قوانین استبداد طبقاتی که تنها یک طبقه آن را وضع می‌کنند، و ناگفته پیداست که این سری قوانین تنها مصلحت یک طبقه و قشر خاص را در نظر می‌گیرد و تحت تأثیر همان طبقه حاکم است.

۳. قوانین ملی که برخاسته از آرای ملت است؛ خواه این قوانین با حقیقت و مصلحت توأم باشد یا نباشد. دنیای امروز این نوع سوم را مترقبی ترین قوانین می‌دانند، در حالی که هیچ‌یک از قوانین بشری جامع و کامل نیست و به همه ابعاد زندگی فردی و اجتماعی انسان اشراف ندارد، زیرا افرادی که به اتکای علم و عقل خود برای ما قانون

وضع کرده‌اند، چگونه تمام ابعاد انسان را شناخته و نیازش را دانسته‌اند؟ آیا به راستی، خیرخواه بشر بوده‌اند؟ چگونه مطمئن باشیم خطا نکرده‌اند؟ شاید منافع فرد یا گروه خاصی را در نظر گرفته باشند و محیط و نظام خانوادگی یا قبیله‌ای یا اقتصادی، مسیر شناخت واقعی آنان را عوض کرده و فشارها و محیط بر قانون‌گذاری آن‌ها اثر گذاشته باشد. از کجا معلوم که تحت تأثیر غرایز شیطانی و طاغوت‌ها قرار نگرفته‌اند؟ از کجا مطمئن شویم که بازتاب و عکس‌العمل این دستورات دیر یا زود به ضرر فرد یا جامعه منتهی نخواهد شد؟

ویژگی‌های قانون‌گذار

با توجه به مطالبی که بیان شد، نتیجه می‌گیریم که قانون‌گذار زندگی بشر باید شرايط و امتیازات ذیل را داشته باشد:

۱. علم و احاطه کامل به تمام نیازهای ظاهری و باطنی انسان؛

۲. لطف و مرحمت کامل نسبت به انسان؛

۳. عدالت کامل و ترجیح ندادن تمایلات بر مصلحت و حقیقت.

ناگفته پیداست که چنین قانون‌گذاری، کسی جز خدای متعال نیست که پیام‌ها، راهنمایی‌ها و قوانین او به وسیله انبیا به انسان می‌رسد. آری، پیامبران به منزله دستگاه گیرنده‌ای هستند که در پیکره جامعه بشریت کار گذاشته شده‌اند و پیام‌های الهی را می‌گیرند و به مردم می‌رسانند.

از میان همه پیامبران، حضرت محمد ﷺ، خاتم پیامبران و کتاب

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

آسمانی او، یعنی قرآن، آخرین و کامل‌ترین نسخه و برنامه جاودانه بشریت از سوی خداست و در زمان حکومت مهدوی نیز معیار و مبنای حکومت وی خواهد بود.

در خطبه ۱۳۸ نهج البالغه که گفته شده امیرالمؤمنین علیه السلام در آن به سیره حکومتی حضرت مهدی علیه السلام اشاره فرمودند، آمده است که ایشان: «يَعْطِفُ الرَّأْيَ عَلَى الْقُرْآنِ إِذَا عَطَفُوا الْقُرْآنَ عَلَى الرَّأْيِ»؛ رأی مردم را به قرآن برمی‌گرداند، در زمانی که آن‌ها قرآن را به رأی و اندیشه (خود) مبدل کرده باشند:

هنگامی که مردم از قرآن چشم پوشیده و امور را طبق اندیشه نادرست خود انجام دهند، ایشان را از به کار بستن اندیشه‌های نادرست، نهی و به رجوع به قرآن و امنی دارد تا به دستور کتاب خدا رفتار کرده و مخالف آن را دور اندازند.

علاوه بر آن، در زمان ظهور امام زمان علیه السلام به آموزش عمومی قرآن نیز اهمیت فراوانی داده می‌شود؛ کما این که امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

إِذَا قَامَ قَائِمُ آلِ مُحَمَّدٍ ضَرَبَ فَسَاطِيطَ لِمَنْ يُعَلَّمُ النَّاسَ الْقُرْآنَ
عَلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ جَلَّ جَلَالَهُ^۱ هنگامی که قائم آل محمد علیه السلام
قیام کند. خیمه‌هایی بزند و قرآن را به ترتیبی که فرود آمده
بر مردم بیاموزد.

۱. شیخ مفید، الارشاد، ج ۲، ص ۲۸۶.

امام موعود، همراه همیشگی قرآن است، چراکه رسول اکرم ﷺ در روز غدیر و در ضمن خطبه معروف خود، پس از آن که حضرت علیؑ و یازده فرزند معصوم وی را برادر و جانشین خود معرفی کرد، قرآن کریم را همراه همیشگی آنان و از جمله حضرت مهدی ﷺ معرفی کرده و فرمود:

عَلَى أَخِي وَوَزِيرِي وَوَارِثِي وَوَصِيبِي وَخَلِيفَتِي فِي أُمَّتِي وَوَلِيُّ
كُلِّ مُؤْمِنٍ بَعْدِي ثُمَّ أَبْنَى الْحَسَنُ ثُمَّ أَبْنَى الْحُسَينُ ثُمَّ تِسْعَةُ مِنْ
وُلْدِ الْحُسَينِ وَاحِدٌ بَعْدَ وَاحِدٍ الْقُرْآنُ مَعَهُمْ وَهُمْ مَعَ الْقُرْآنِ لَا
يُفَارِقُونَهُ وَلَا يُفَارِقُهُمْ حَتَّى يَرْدُوا عَلَى حَوْضِي.

هم چنین امام باقرؑ فرمود: «علم به قرآن خدا و سنت پیغمبرش، در دل مهدی ما رشد کند؛ چنانچه بهترین زراعت‌ها به بهترین وجه رشد کند».^۱

دلیل این همه توجه به قرآن کریم، بدین جهت است که:
— قرآن، کتاب هدایت است: *ذلِكَ الْكِتَابُ لَا رِبُّ لَهُ إِلَّا
الْمُتَّقِينَ*.^۲

— قرآن، کتاب شفا و درمان دردھاست: *وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَ*

۱. شیخ صدق. *کمال الدین و تمام النعمه*. ج ۱، ص ۲۷۷.

۲. همان. ج ۲، ص ۳۶۷.

۳. بقره، آیه ۲.

رحمه للمؤمنين^۱.

- قرآن، کتاب بشارت و انذار است: ﴿لِينذِرُ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَ بُشِّرَ لِلْمُحْسِنِينَ﴾.^۲

- قرآن، کتاب دوستی با نیکان است: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾.^۳

- قرآن، کتاب سفارش به نیکی هاست: ﴿وَبِالوَالِدِينِ أَحْسَانًا... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حَسَنًا﴾.^۴

- قرآن، کتاب تعقل و تفکر است: ﴿إِنَّا إِذْنَاهُ قُرْآنًا عَرِبِيًّا لِّعْلَكُمْ تَعْقِلُونَ﴾.^۵

- قرآن، کتاب دعوت به عمل است: ﴿لَا تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾.^۶

- قرآن، کتاب جهاد و مبارزه است: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يَقْاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ﴾.^۷

در این کتاب، هم رابطه انسان با خدا بیان شده (عبادات)، هم رابطه انسان با خلق خدا (تعلیم، تعلم، عفو، اتفاق، ایثار، تعاون و...) و هم

۱. اسراء، آیه ۸۲.

۲. احقاف، آیه ۱۲.

۳. بقره، آیه ۱۹۵.

۴. بقره، آیه ۸۳.

۵. یوسف، آیه ۲.

۶. صف، آیه ۲.

۷. صف، آیه ۴.

رابطه انسان با طبیعت (تسخیر و عمران و احیا و بهره‌گیری دور از اسراف و تبذیر).

در این کتاب، رابطه انسان با مخالفان و منافقان بیان شده است که: آنان را با حکمت، موعظه و مجادله نیکو، به حق دعوت کنید و با مفسدانی که همچون خار سر راه، مانع قبول حق برای توده محروم هستند و با یاغیان جامعه مبارزه کنید.

قرآن، کتاب سیاست و حکومت است: «إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحُقْقِ لِتَخْكِيمَ بَيْنَ النَّاسِ إِمَّا أَرَاكُ اللَّهُمَّ».^۱ کسانی که می‌گویند: دین از سیاست جداست، معنای سخنرانی این است که بخشی از آیات قرآن حذف شود!

قرآن، میزان و ملاک و معیار است؛ وسیله سنجش است. به ما فرموده‌اند: معیارتان قرآن باشد. هر حدیثی که شنیدید و یا دیدید، با قرآن بسنجدید؛ اگر مطابق قرآن بود، بپذیرید و در غیر این صورت، آن را دور بریزید: «فَمَا وَافَقَ كِتَابَ اللَّهِ فَخُذُوهُ وَمَا خَالَفَ كِتَابَ اللَّهِ فَذَعُوهُ».^۲ نه تنها حدیث، بلکه هر نوع گفتار و نوشتاری را باید با قرآن سنجید. همه ارزش‌ها را باید با قرآن بسنجدیم.

سخن آخر آن‌که، وجود قوانین جامع که یکی از شرایط ظهور و

۱. نساء، آیه ۱۰۵.

۲. شیخ کلینی، کافی، ج ۱، ص ۶۹.

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

تشکیل حکومت جهانی است و البته باید از ناحیه خداوند رب العالمین در اختیار بشریت قرار داده شود، نیز فراهم است.

۴. امداد الهی و غیبی

یکی دیگر از لوازم و شرایط تحقق ظهور و پیروزی حضرت مهدی ع، وجود کمک‌های الهی و امدادهای غیبی است، چراکه بدون یاری و عنایت ویژه پروردگار، پیروزی در چنین میدان بزرگ و وسیعی که دشمنان ایشان با انواع ترفندها و جمع‌آوری نیروها، سعی در شکست آن حضرت دارند، ممکن نخواهد بود؛ لذا در بسیاری از روایات مهدوی که درباره وقایع ظهور بیان شده، به وجود این امدادهای الهی تصریح شده است.

ابوحمزه ثمالی از امام باقر ع را در روایت کرده است:

هر گاه قائم آل محمد خروج کند، خداوند از راه با ملانکه مسروئین، مردیین، منزّلین و کسرّبین یاری خواهد فرمود. جبرئیل پیش روی او، میکانیل در سمت راست او و اسرافیل در سمت چپ او قرار دارند و رعب و هیبت او به فاصله یک ماه راه، پیش‌پیش و پشت سر و از راست و چپ او حرکت می‌کند (یعنی ش ساعت هیبتش تا بعد یک ماه راه را زیر پوشش می‌گیرد) و فرشتگان مقرب در برآور او خواهند بود.

و فرمود:

ملائکه‌ای که حضرت محمد ﷺ را در روز بسیار نصرت کردند، در زمین هستند و هنوز بالا نرفته‌اند و به آسمان نزوند تا این که صاحب این امر (یعنی ولی عصر) را نصرت کنند و آن‌ها پنج هزار نفرند.^۱

در احادیث دیگری بیان شده که این امدادها به صورت‌های گوناگونی، نظیر: الهام خداوند به دل‌های مؤمنان، ایجاد رعب و وحشت در دل‌های دشمنان، آرامش دل در اوج مصیبت و سختی و... خواهد بود. همه این‌ها باعث شده که از عبارت «منصور به رعب بودن»، به یکی از ویژگی‌های قائم آل محمد ﷺ یاد شود، کما این‌که امام پنجم شیعیان فرمود:

الْقَائِمُ مِنَ الْمَنْصُورِ بِالرُّعْبِ مُؤَيَّدٌ بِالْكُنُوزِ تُطَوَّى لَهُ الْأَرْضُ وَ تَظَهَّرُ
لَهُ الْكُنُوزُ^۲ قائم ما منصور به رعب است و مؤيد به نصر؛
زمین برای او در نور دیده شود و گنج‌های خود را ظاهر سازد.

البته نزول این امدادها، بی‌حکمت و بی‌ضابطه نیست، بلکه بستگی به فراهم شدن شرایطی دارد که مهم‌ترین آن‌ها قبلًا بیان شد.

ب) شرایط انسانی ظهور

۱. محمد بن مسعود عیاشی، *تفسیر العیاشی*، ج ۱، ص ۱۹۷.

۲. شیخ صادوق، *کمال الدین و تمام النعمه*، ج ۱، ص ۳۳۱.

-----شرايط ظهور از ديدگاه قرآن کريم

پيش تر گفته شد که به دليل جريان نظام اسباب و مسببات در هستي، تحقق ظهور امام زمان ع منوط به احراز شرايطی است که بدون آن شرايط، ظهور امكان پذير نخواهد بود و البته برخی از اين شرايط، الهی و بعضی ديگر انساني هستند. در بخش قبل، به بررسی شرايط الهی ظهور پرداخته و در اين بخش به شرايط مردمی ظهور می پردازيم. البته باید دانست که شرايط مردمی ظهور، خود به دو بخش تقسيم می شود؛ برخی از اين شرايط مربوط به وجود نieroهاي تحت فرمان حضرت مهدی ع و برخی ديگر مربوط به عموم مردم است.

فراهem شدن شرايط انساني ظهور؛ هکمت امتحانات عصر

غيبت

با دقت به روایاتی که بيان گر امتحانات و ابتلائات عصر غيبت است، به دست می آيد که يکی از دلائل امتحان های سخت عصر غيبت و حتی ظهور، فراهم شدن شرايط انساني برای تشکيل حکومت مهدوي در هر دو قسمت کارگزاران و عموم مردم است، و از اين آزمایش ها گریزی نیست.

شخصی به نام منصور صيقل می گوید: من و حارث بن مغیره با جماعتي از اصحابمان (شيعيان) خدمت امام صادق ع نشسته بودیم (و از ظهور دولت حق سخن می گفتیم). آن حضرت سخن ما را می شنید. سپس فرمود:

شما در چه موضوعی وارد شده‌اید؟ هیهات، هیهات! نه به خدا قسم، آنچه انتظارش را می‌کشید واقع نشود، تا غریال شوید. به خدا قسم، آنچه چشم به راهش هستید واقع نشود، تا امتحان شوید. به خدا قسم، آنچه به سویش چشم می‌کشید واقع نشود تا جدا شوید.^۱

البته چرایی ضرورت این امتحانات در زمانه غیبت امام عصر^{ره} را می‌توان از اهدافی که قرآن کريم درباره آزمایش‌ها طرح کرده است، بهتر دریافت. این اهداف عبارتند از:

الف) شکوفا شدن استعدادهای نهفته در انسان

﴿وَلِيُبَشِّرَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُعَذِّبَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾^۲ و (حادثه احمد) برای آن است که آنچه را در سینه‌های شماست، خدا بیازماید و آنچه را در دل دارید، پاک و خالص گرداند و خداوند به آنچه در سینه‌های داشت، دانست.

ب) جداسازی افراد نیک از بد

﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَنْهَا إِلَّا مَوْلَانِنَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَيْثَ منَ الطَّيْبِ﴾^۳ خداوند بر آن نیست که (شما) مؤمنان را بر آن

۱. شیخ کلینی، کافی، ج ۱، ص ۳۷۰.

۲. آل عمران، آیه ۱۵۴.

۳. آل عمران، آیه ۱۷۹.

۶۶ - شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم

حالی که اکنون هستید رها کند، مگر این که (با پیش آوردن آزمایش‌های پی در پی) ناپاک را از پاک جدا کند.

ج) جداسازی صفوف مجاهدان و صابران از غیر آن‌ها

﴿وَلَنَبُلوَنَّكُمْ حَتَّىٰ تَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ﴾^۱ ما قطعاً شما را می‌آزماییم تا از میان شما مجاهدان و صابران را نشان دهیم و اخبار (و اعمالتان) را آزمایش خواهیم کرد.

د) بیداری از غفلت

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْ أُمَّةٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ﴾^۲ و همانا به سوی امت‌های پیش از تو (نیز پیامبرانی) فرستادیم، پس آنان را به تنگ‌دستی و بیماری گرفتار کردیم؛ باشد که تضرع کنند.

توضیح آن که، مسلم است در قیام مهدوی تنها شایستگانند که لایق پارکابی قائم آل محمد ﷺ هستند و حضرت مهدی نیز بر معیار شایسته‌سالاری نیروهای زیده خود را بر می‌گزیند، زیرا اولاً، پیروزی بر تمام قدرت‌های دنیا و ثانیاً، حکومت عادلانه بر جهان جز این مسیر امکان ندارد؛ از همین رو، امام صادق علیه السلام فرمود:

خداوند، اصحاب موسی را با نهر آبی امتحان کرد، چنان‌که

۱. محمد، آیه ۳۱.

۲. انعام، آیه ۴۲.

خدا فرمود: ﴿إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهْرٍ﴾. اصحاب قائم هم چنین امتحان خواهند شد.^۱

این امر بدان جهت است که هر مدیری باید نیروهای کارآمد را از نیروهای ناکارآمد جدا کند تا بتواند نیروهای غیرمفید را از مجموعه طرد کند، زیرا حضور آن‌ها باعث سست شدن سایر نیروها می‌شود؛ به همین دلیل، برای منصوب کردن افراد به مقام و مرتبه‌ای، گزینش و آزمایش لازم است؛ چنان‌که خداوند نیز برای انتصاب حضرت ابراهیم علی‌الله‌ی السلام به امامت، او را آزمود.

نقل شده است:

مردی از خراسان به امام صادق علی‌الله‌ی السلام پیشنهاد قیام داد و گفت:
شما صد هزار نیروی مسلح دارید. امام علی‌الله‌ی السلام برای آزمایش میزان فدایکاری آن مرد به او فرمود: «به آن تنوری که پر از آتش است، وارد شو!» او ترسید و عذرخواهی کرد. در این هنگام، هارون مکنی، یکی از یاران امام علی‌الله‌ی السلام وارد شد و سلام کرد. امام علی‌الله‌ی السلام به او فرمود: «کفش‌هایت را کنار بگذار و به تنور آتش وارد شو!» او بدون هیچ پرسشی وارد تنور شد. امام نیز شروع به گفت‌وگو کرد و از احوال خراسانی‌ها پرسید. پس از مدتی، امام رو به مرد خراسانی کرد و گفت: «برو داخل تنور را نگاه کن!» او نیز چنین کرد و دید هارون

۱. شیخ طوسی، الغیة، ص ٤٧٢.

شرايط ظهور از ديدگاه قرآن کريم

مکنی صحیح و سالم در تنور نشسته است. امام به او فرمود:
«از این شیعیان تنوری که هر چه ما گفتیم تسليم باشند،
چند نفر داریم؟» وی گفت: شیعه تنوری هیچ!^۱

آری، امام زمان ع کسانی را می خواهد که بدون چون و چرا در
مقابل دستورهای او مطیع باشند.

از جهت تربیتی و آمادگی عمومی نیز نزول بلا و گرفتاری بسیار
مؤثر است، زیرا گرفتاری باعث توجه به خدا و رهایی از غفلت شده و
عامل توبه و دعا به درگاه حق و پذیرش اوامر و اراده خداوند که از
 مهم‌ترین آن‌ها تشکیل حکومت حق به وسیله ولی خدادست، می‌باشد.

قرآن کریم می‌فرماید:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْبَةٍ مِّنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخْذَنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَرَّعُونَ﴾^۲
و هیچ پیامبری را در هیچ آبادی نفرستادیم، مگر
آن که مردم آن‌جا را گرفتار سختی‌ها و بلاحا ساختیم، تا شاید
به زاری (و توبه) درآیند.

از این آیه شریفه معلوم می‌شود که: اولاً، سختی‌ها و مشکلات،
راهی برای بیداری فطرت و توجه به خداوند است: **(لَعَلَّهُمْ يَضَرَّعُونَ)**؛
ثانیاً، ناگواری‌ها همیشه قهر الهی نیست؛ گاهی لطفی است که به
شكل بلا جلوه می‌کند: **(لَعَلَّهُمْ يَضَرَّعُونَ)**. همان‌گونه که گداختن

۱. محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۷، ص ۱۲۳.

۲. اعراف، آیه ۹۴.

شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم - ۶۹

آهن در کوره آتش، سبب نرم شدن و شکل پذیری آن است، حوادث و شداید نیز انسان‌ها را نرم و به حالت تضرع و نیازخواهی وامی دارد و باعث می‌شود مردم صادقانه برای ظهور منجی خود دست به دعا بردارند؛ آن گاه مورد رحمت حضرت حق و تجلی آن، که امر ظهور امام رحمت و عدالت است، قرار می‌گیرند، زیرا به فرموده حضرت علی علیه السلام: «اگر مردم هنگام ناگواری‌ها، صادقانه به درگاه خدا ناله کنند، مورد لطف خدا قرار می‌گیرند.»^۱

حاصل آن که، شرایط انسانی ظهور را می‌توان از دو جنبه خواص و عوام بررسی کرد:

۱. شرایط مربوط به کارگزاران و قادر امام عصر

قیام حضرت مهدی علیه السلام مانند همه قیام‌های دیگر، نیازمند یاران زیده و کارآمدی است که خواسته‌های حضرت را تا ایجاد حکومت جهانی در ابعاد گوناگون انجام دهند؛ بنابراین، همان‌گونه که پیشتر نیز گفتیم، تصور این که حضرت فقط با کرامت و امدادهای غیبی و بدون استفاده از شرایط انسانی، جهان را فتح می‌کند و حکومت دین و عدالت را در سراسر عالم می‌گستراند، خلاف عقل و آیات و روایات

۱. نهج البلاغه، خطبه ۱۷۸.

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

است. مثال حضرت ولی عصر^ع، مثال پیامبر عظیم الشأن^{صلوات الله عليه وآله وسالم} است که برای پیش برد اهداف مقدسش از هردو نیروی عادی و غیبی کمک گرفتند؛ چنان که خداوند متعال درباره وی فرمود: «هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرٍ وَّبِالْمُؤْمِنِينَ»^۱ اوست که با امدادهای خویش و حمایت مؤمنان، تو را یاری کرده است.

بر طبق این آیه، نه تنها حمایت مردم، با اراده و خواست الهی کارساز است: «هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ... بِالْمُؤْمِنِينَ»، بلکه مردم، بازو و پشتیبان رهبرند؛ به همین جهت، در احادیث مربوط به وقایع ظهور، به حضور مؤمنان کارآمد، در کنار امدادهای الهی تصریح شده و آمده است: «سَهْ لِشَكْرِ يَارِي حَضْرَتِ مَهْدِيٍّ مَیَّاً نِدَّ؛ لِشَكْرِ اَزْ فَرْشَتَگَانِ، لِشَكْرِ اَزْ مُؤْمِنَانِ وَ اِيجَادِ رَعْبٍ وَ وَحْشَتِ دَلِ دَشْمَنَانِ».^۲

گویا این سخن در امتداد این آموزه قرآنی است که امدادهای الهی، همه جانبه، ظاهری و غیبی است:

﴿...فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرَ﴾^۳ خداوند؛ اوست یاور او و هم چنین جبرئیل و مؤمنان صالح و علاوه بر آنان، همه فرشتگان حامی او هستند.

۱. انفال، آیه ۶۲.

۲. نعمانی، الغیبة، ص ۱۹۸.

۳. تحریم، آیه ۴.

ذکر این نکته نیز لازم است که بدانیم منظور از کادر حضرت ﷺ فقط تعداد ۳۱۳ نفر نیست، زیرا بر طبق روایات علاوه بر ۳۱۳ نفر، باید یاران دیگری نیز جمع شوند تا حضرت مهدی ﷺ قیام کند.

ابو بصیر گوید:

شخصی از اهالی کوفه از امام صادق علیه السلام پرسید: چند نفر به همراه قائم خروج می‌کنند؟ ایشان فرمود: «وَمَا يَخْرُجُ إِلَّا فِي أُولَى قُوَّةٍ وَمَا تَكُونُ أُولُو الْقُوَّةِ أَقْلَّ مِنْ عَشْرَةِ آلَافٍ»؛ او به همراه اصحابی نیرومند خروج می‌کند و آن‌ها کمتر از ده هزار تن نیستند.^۱

ملاحظه می‌کنید، همه افرادی که یاران امام به شمار آمده‌اند، باید دارای توانایی و به تعبیر روایت «أُولی قُوَّةٍ» باشند؛ البته آن‌هایی که تواناترنند، پست‌های مهم‌تری را کسب خواهند کرد؛ ایشان کسانی هستند که به تعبیر قرآن کریم:

﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذْلَلَةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْزَزَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَا شِئْمَ﴾؛^۲ خداوند... آنان را دوست دارد و آنان نیز خدا را دوست دارند. آنان نسبت به مؤمنان، نرم و فروتن، و در برابر کافران، سرسخت و قاطعند. در راه خدا جهاد می‌کنند و از ملامت هیچ ملامت‌کننده‌ای

۱. شیخ صدق، کمال الدین و تمام النعمه، ج ۲، ص ۶۵۴.

۲. مائده، آیه ۵۴.

نمی‌هراسند.

امام صادق علیه السلام نیز در تفسیر این آیه شریفه فرمود:

همانا یاران صاحب این امر، برای او نگهداری شده‌اند؛ اگر همه مردم نیز از بین بروند، خداوند یارانش را به او می‌رساند؛ آنان همان کسانی هستند که خداوند فرموده: «اگر اینان بدان کافر شوند، پس به تحقیق، ما گروهی را که بدان کافر نیستند بر آن موکل کردہ‌ایم».^۱ آنان همان کسانی هستند که خداوند درباره آنان فرموده است: «خداوند به زودی، گروهی را خواهد آورد که آنان را دوست می‌دارد و آنان نیز او را دوست می‌دارند؛ در برابر مؤمنان، فروتن، و در برابر کافران باعزم، درشت خو و سخت‌گیر هستند».

اصولاً باید دانست که کلید خوش‌بختی جامعه، بر سر کار بودن افراد لایق و رفتار عادلانه آن‌ها، و منشأ نابسامانی‌ها، ریاست نااهلان است؛ لذا رعایت اصل شایسته‌سالاری حتی در مورد زیرستان لازم بوده و خداوند، کسانی را که شایسته‌اند، سرپرستی می‌کند: «هُوَ يَتَوَلَّ الصَّالِحِينَ».^۲

مهم‌ترین ویژگی‌ها و صفات شایسته خواص و یاران امام زمان علیه السلام که موجب می‌شود افتخار سرداری و سربازی حضرت نصیب ایشان شود،

۱. انعام، آیه ۸۹

۲. اعراف، آیه ۱۹۶.

عبارت است از:

۱-۱. ایمان مستحکم

باور به خدا، آن گونه که هیچ تردیدی در آن نباشد، یکی از صفات بارز انصارالمهدی و بلکه از اصلی‌ترین آن‌هاست؛ همچنان که امام صادق علی‌الله‌آل‌هی‌عاصی در برخی از اوصاف یاران امام زمان علی‌الله‌آل‌هی‌عاصی فرمود:

آنان مردانی هستند که دل‌هایشان مانند پاره‌های آهن است؛ شکی در ایمان به خدا در آن راه نیافته و در طریق ایمان، از سنگ محکم ترند.^۱

گویا ایشان در عمل به آیه: ﴿هُيَا أَئِيَّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيمُهُمْ فَيَأْتُهُمْ فَإِذَا شُبُّوا﴾^۲ ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چون با گروهی (از سپاه دشمن) روبرو شدید، ثابت‌قدم باشید، نمونه کاملی هستند. البته چنین ایمان ثابتی، قطعاً به دلیل معرفت بالای آن‌ها به حضرت حق و اعمال صالحی است که به تصریح روایات معصومان علیهم السلام، موجب تثبیت ایمان در قلب آن‌ها شده است.

۱-۲. عبادت و مناجات

بدون شک، عبودیت خدا یک دفعه حاصل نمی‌شود، بلکه این امر

۱. محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۲۵، ص ۳۰۸

۲. انفال، آیه ۴۵

--- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم ---

نیازمند تمرین و اظهار خضوع در پیشگاه اوست. فلسفه عبادت نیز جز این نیست که انسان با تذکر و تمرین خضوع و خشوع در مقابل پروردگار عالم، یاد بگیرد تا در همه عرصه‌های زندگی تسليم خواسته خدا باشد و البته هر قدر که امتحان‌های الهی سخت‌تر باشد، اهمیت عبادت بیشتر است؛ لذا یکی دیگر از خصوصیات یاران امام مهدی ع عبادت و راز و نیاز آن‌ها با حضرت معبد است؛ چنان‌که در وصفشان آمده است:

مردانی در میان آن‌ها هستند که شب‌ها نمی‌خوابند؛ زمزمه آن‌ها در حال عبادت، همچون زمزمه زنبور عسل است. تمام شب را به عبادت مشغولند و روزها سواره به دشمن حمله می‌کنند. آن‌ها در وقت شب، راهب، و هنگام روز، شیرند.^۱

۱-۳. معرفت به امام

پس از معرفت به خدا، مهم‌ترین سرمایه یاران امام زمان ع، همانا معرفت عمیق به اوست که آن‌چنان، ایشان را مجدوب و مطیع حضرت کرده است. بی‌شک، کسب چنین معرفتی یک‌دفعه نبوده است، بلکه آن‌ها در زمان غیبت امام زمان ع و هم‌گام با انتظار ظهورش، موفق به تحصیل آن شده‌اند. این حقیقت در کلام امام

^۱. محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۲۵، ص ۳۰۸.

سجاد علیہ السلام به خوبی روشن است. ایشان فرمود:

إِنَّ أَهْلَ زَمَانٍ غَيْبِيهِ الْقَائِلِينَ يَا مَامِتَهُ وَالْمُسْتَظْرِينَ لِظُهُورِهِ أَفْضَلُ
مِنْ أَهْلِ كُلِّ زَمَانٍ لِأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَعْطَاهُمْ مِنَ الْعُقُولِ وَ
الْأَفْهَامِ وَالْمَعْرِفَةِ مَا صَارَتْ بِهِ الْغَيْبَةُ عِنْهُمْ بِمَنْزِلَةِ الْمُشَاهَدَةِ؛^۱

مردم زمان غیبت او که معتقد به امامت او و متظر ظهورش
هستند، از مردم هر زمانی برترند، زیرا خداوند عقل، فهم و
معرفتی به آنها عطا کرده که غیبت نزد آنها چون مشاهده
است.

از همین روست که بر خواندن دعای معرفت در عصر غیبت تأکید
شده است:

اللَّهُمَّ عَرَفْنِي نَفْسَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعْرِفْنِي نَفْسَكَ لَمْ أَعْرِفْ نَيَّكَ
اللَّهُمَّ عَرَفْنِي رَسُولَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعْرِفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ
حُجَّتَكَ اللَّهُمَّ عَرَفْنِي حُجَّتَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعْرِفْنِي حُجَّتَكَ ضَلَّتْ
عَنْ دِينِي؛^۲ خدایا! خودت را به من بشناسان. به درستی که
اگر خودت را به من بشناسانی، نمی توانم پیغمبرت را
بشناسم. خدایا! پیغمبرت را به من بشناسان. به درستی که
اگر پیغمبرت را به من بشناسانی، نمی توانم امامت را بشناسم.
خدایا! امامت را به من بشناسان. اگر امام را بشناسم، به

۱. شیخ صدق، کمال الدین و تمام النعمه، ج ۱، ص ۳۲۰.

۲. شیخ کلینی، کافی، ج ۱، ص ۳۳۷.

درستی که گمراه و از ضالین می‌شوم.

در روایتی نیز می‌خوانیم:

اگر شخصی شب‌ها را نماز بخواند و روزها را روزه بگیرد و
تمام اموالش را در راه خدا بدهد و هر سال به مکه و حج
رود، اما ولی خدا را نشناسد و کارهای خود را به رهبری او
قرار ندهد، هیچ حقی بر خدا ندارد و اهل ایمان نیست.^۱

۱-۴. ولایت‌پذیری و اطاعت از امام

اگر بخواهیم از مهم‌ترین ویژگی‌های عملی که موجب توفیق ما در
قرار گرفتن سپاه امام زمان ع می‌شود نامی ببریم، به جرئت می‌توان
از اطاعت بی‌چون و چرا و ولایت‌پذیری از وی نام برد؛ همچنان‌که این
نکته در توصیف انصار حضرت مهدی ع این‌چنین آمده است:

«فرمان‌برداری آن‌ها از امام، بیش از فرمان‌برداری کنیز از آقایش
است.»^۲

جابر بن یزید جعفی گوید: از جابر بن عبد الله انصاری شنیدم که
می‌گفت: وقتی که خدای تعالی بر پیامبرش این آیه را فرو فرستاد که:
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ أَنْعَمُونَ﴾،^۳ گفتم: یا

۱. ملامحسن فیض کاشانی، تفسیر صافی، ج ۲، ص ۱۸.

۲. محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۲۵، ص ۳۰۸.

۳. نساء، آیه ۵۹.

شایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم ۷۷

رسول الله خدا و رسولش را شناخته‌ایم؛ پس اولو الامری که خداوند، طاعت آن‌ها را مقرن به طاعت خود کرده، چه کسانی هستند؟

فرمود:

ای جابر! آن‌ها جانشینان من و ائمه مسلمین پس از من هستند. اول ایشان علی بن ابی طالب است و بعد از او حسن، حسین، علی بن الحسین، محمد بن علی - که در سورات به باقر معروف است و تو ای جابر! او را می‌بینی و آن‌گاه که او را دیدار کردی، سلام مرا به او برسان! - و پس از او جعفر بن محمد صادق، موسی بن جعفر، علی بن موسی، محمد بن علی، علی بن محمد، حسن بن علی و پس از او هم‌نام و هم‌کنیه من حجۃ‌الله در زمینش و بقیة‌الله در بین عبادش، فرزند حسن بن علی، ائمه مسلمین خواهند بود. او کسی است که خدای تعالیٰ مشرق و مغرب زمین را به دست او بگشاید. او کسی است که از شیعیان و اولیاًش غایب شود؛ غیبی که بر عقیده به امامت او باقی نماند، مگر کسی که خداوند قلبش را به ایمان امتحان کرده است.^۱

هم‌چنین پیامبر اعظم ﷺ درباره لزوم اطاعت از قائم آل محمد ﷺ

فرمود:

الْقَائِمُ مِنْ وُلْدَيِ اسْمَهُ اسْمَهُ وَ كُنْيَهُ كُنْيَهُ وَ شَمَائِلُهُ شَمَائِلُ وَ

۱. شیخ صدق، کمال الدین و تمام النعمه، ج ۱، ص ۲۵۳.

وَسْتَهُ سُئِلَ يَقِيمُ النَّاسَ عَلَى مِلْتَى وَشَرِيعَتِي وَيَسْدُعُوهُمْ إِلَى
كِتابِ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ مَنْ أَطَاعَهُ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ عَصَاهُ فَقَدْ
عَصَانِي وَمَنْ أَنْكَرَهُ فِي غَيْبِهِ فَقَدْ أَنْكَرَنِي وَمَنْ كَذَبَهُ فَقَدْ كَذَبَنِي
وَمَنْ صَدَقَهُ فَقَدْ صَدَقَنِي إِلَى اللَّهِ أَشْكُو الْمُكَذِّبِينَ لِي فِي أَفْرِمَوْ
الْجَاحِدِينَ لِقَوْلِي فِي شَأْنِهِ وَالْمُضْلِلِينَ لِأُمَّتِي عَنْ طَرِيقَتِهِ^۱ قائم

از فرزندان من است. نامش نام من و کنیه‌اش کنیه من است؛
شمایل او شمایل من و روش او روش من است و مردم را
بر آین و دینم بدارد و آن‌ها را به کتاب پروردگارم فراخواند.
کسی که او را اطاعت کند، مرا اطاعت کرده و کسی که او را
نافرمانی کند، مرا نافرمانی کرده است؛ کسی که او را در
دوران غیبتش انکار کند، مرا انکار کرده و کسی که او را
تکذیب کند مرا تکذیب کرده است و کسی که او را تصدیق
کند، مرا تصدیق کرده است. از کسانی که گفتار مرا درباره او
انکار و تکذیب می‌کنند و از کسانی از امته که مردم را از
طريقه او گمراه می‌سازند، به خداوند شکایت می‌برم.

کارگزاران حضرت ﷺ کسانی هستند که این سخنان نورانی را با
گوش جان شنیده و سخت به آن پای‌بند هستند.

۱-۵. جان‌شاری برای امام و شهادت‌طلبی

۱. همان، ج ۲، ص ۴۱۱.

یکی از ویژگی‌هایی که برای یاران امام عصر در احادیث شمرده شده آن است که:

آنها برای تبرک، بدن خود را به زین اسب امام می‌سایند.
آنها در جنگ‌ها، امام را در میان گرفته و با جان خود از وی
دفاع می‌کنند و هر کاری داشته باشد، برایش انجام می‌دهند...
آنها ادعای شهادت دارند و تمبا می‌کنند که در راه خداوند
کشته شوند.^۱

بدین‌سان، معلوم می‌شود که ایشان به ترازی رسیده‌اند که از
هیچ چیز، حتی بذل و فدا کردن جان برای مولای معصوم
خویش دریغ نمی‌ورزند و شهادت طلبانه در قیام جهانی امام
موعد شرکت می‌کنند.

۱-۶. تقوا و پرهیزگاری

امام صادق علیه السلام به صراحة، تقوا را پیش‌شرط یاوری امام زمان علیه السلام
معرفی کرده و می‌فرماید:

مَنْ سُرَّ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقَائِمِ فَلْيَتَنْظِرْ وَ لِيَعْمَلْ بِالْوَرَعِ وَ
مَحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ وَ هُوَ مُسْتَظِرٌ فَإِنْ مَاتَ وَ قَامَ الْقَائِمُ بَعْدَهُ كَانَ لَهُ
مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ أَدْرَكَهُ فَجِدُّوا وَ اشْتَظِرُوا؛^۲ هر کس که

۱. محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۲۵، ص ۳۰۸.

۲. نعمانی، الغيبة، ص ۲۰۰.

٨٠ — شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم

بودن در شمار یاران قائم شادمانش می‌سازد، باید در انتظار باشد و با حال انتظار به پرهیزگاری و خلق نیکو رفتار کند.
پس اگر اجلس برسد و امام قائم پس از درگذشت او قیام کند، بهره او همچون بهره کسی است که آن حضرت را دریافته باشد. پس بکوشید و متظر باشید!

معلوم می‌شود که هیچ کسی بدون داشتن این ویژگی ممتازی که قرآن کریم مکرراً بر آن تأکید کرده است، شایستگی قرار گرفتن در زمرة اصحاب امام زمان ع را نخواهد داشت.

۱-۷. اخلاق محوری

زندگی بر محور اخلاق اسلامی، یکی دیگر از صفات و خصوصیات ممتاز یاران امام عصر ع است؛ چنان که به این مقوله در حدیث سابق، امام صادق ع با عبارت: «مَنْ سُرَّ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقَائِمِ فَلْيَنْتَظِرْ وَلْيَعْمَلْ بِالْوَرَعِ وَمَحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ...» بیان گردید.

این نکته در ضمن تفسیری از ایشان، ذیل آیه مهدوی نیز به چشم

می‌خورد:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنِ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ

يُجْهَّمُ وَيُحِبْبُونَهُ أَذْلَلَةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْنَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ...﴾؛^۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید؛ هر کس از شما که از دین

۱. مائدہ، آیه ۵۴.

خود برگردد (به خدا ضرری نمی‌زند، چون) خداوند در آینده، قومی را خواهد آورد که آنان را دوست دارد و آنان نیز خدا را دوست دارند. آنان نسبت به مؤمنان نرم و فروتن و در برابر کافران سرسخت و قاطعند...

ایشان، یاران امام عصر^{علیهم السلام} را از مصدق‌های کامل این آیه دانسته و

فرمودند:

آنان، همان کسانی هستند که خداوند درباره آنان فرموده: «خداوند به زودی گروهی را خواهد آورد که آنان را دوست می‌دارد و آنان نیز او را دوست می‌دارند؛ در برابر مؤمنان فروتن و در برابر کافران باعزت، درشت‌خسرو سخت‌گیرند».^۱

همان‌گونه که ملاحظه می‌کنید، به فروتنی در برابر مؤمنان و عزت‌طلبی، که دو خصوصیت مهم اخلاقی‌اند، در یاران امام عصر^{علیهم السلام} تصریح شده است.

۱-۸. نصرت دین خدا و ترویج احکام الهی

سننهای الهی فراوانی در هستی جاری است که قرآن کريم به برخی از آن‌ها اشاره کرده است. یکی از آن‌ها، سنت نصرت در مقابل

۱. نعمانی، *الغیة*، ص ۳۱۶.

نصرت است. قرآن می فرماید: ﴿إِنَّ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ وَيُئْتِيَنَّ أَقْدَامَكُمْ﴾^۱، اگر خدا را یاری کنید، یاری تان می کند و گام هایتان را استوار می دارد. یکی از ویژگی های انصار حضرت مهدی ع، دغدغه ترویج دین حق و رساندن آن به مردم است. امام سجاد ع در شمارش اوصاف کسانی که منتظر آقا امام زمان ع هستند، فرمود:

إِنَّ أَهْلَ زَمَانٍ غَيْبِيهِ الْقَائِلِينَ يَأْمَأْمِتُهُ وَالْمُتَنْتَظَرِينَ لِظُهُورِهِ أَفْضَلُ
مِنْ أَهْلِ كُلِّ زَمَانٍ... أُولَئِكَ الْمُخْلَصُونَ حَقًاً وَشِيعَتُنَا صِدْقًا وَ
الْدُّعَاءُ إِلَى دِينِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ سِرًا وَجَهْرًا.^۲ مردم زمان غیبت او، که معتقد به امامت او بوده و منتظر ظهورش هستند، از مردم هر زمانی برترند... آنان به حق، مخلصان و به درستی، شیعیان ما و دعوت کنندگان به دین خدا در پنهان و آشکارند.

۹-۱. کارآمدی و تخصص

شاید برخی چنین پندارند که یاران حضرت مهدی ع تنها اهل مسجد و عبادتند و بس؛ در حالی که یاران امام زمان علاوه بر تعهد، بر طبق آموزه های قرآنی، تخصص هم دارند. شخصی از امام صادق ع پرسید: آیا در هنگام ظهور، مؤمنی غیر از آن ۳۱۳ نفر نیست؟ ایشان فرمودند:

۱. محمد، آیه ۷.

۲. شیخ صدق، کمال الدین و تمام النعمه، ج ۱، ص ۳۲۰.

بَلَى، وَ لَكِنْ هَذِهِ الْعِدَّةُ الَّتِي يُخْرُجُ اللَّهُ فِيهَا الْقَائِمَ، هُمُ النُّجَابَاءُ وَ
الْقَضَاءُ وَ الْحُكَمُ وَ الْفَقَهَاءُ فِي الدِّينِ؛^۱ بله، ولی این عده‌ای
که حضرت قائم با آن‌ها قیام می‌کند، از نجیبان، قاضیان،
حاکمان و فقهان دین هستند.

از این روایت فهمیده می‌شود که برای قرار گرفتن در کادر حضرت،
تنها تعهد، ایمان و محبت به امام کافی نیست. امام زمان^ع قرار است
تمام دنیا را اداره کند و به همین علت، به یاران زبدہ و دارای تخصص
در زمینه‌های گوناگون نیاز دارد.

اساساً مدیریت و حکومت، به لیاقت و صلاحیت‌های خاصی نیاز
دارد؛ لذا قرآن می‌فرماید: «إِنَّ الْأَرْضَ يَرْثَا عِبَادَىَ الصَّالِحُونَ».^۲ طبق
این آیه شریفه که از جمله آیات مهدوی است، وارثان زمین دو ویژگی
دارند: یکی، بندۀ خدا بودن و داشتن تقوای الهی و دیگری برخورداری
از صلاحیت که همان لیاقت، تخصص و مدیریت لازم است.

۱۰. توانایی جسمانی

اگر پیش‌تر گفتیم که حکومت حضرت مهدی^ع علاوه بر تأییدات
الهی، متکی به مؤمنان صالح و جریان عادی است، بنابراین برای
کارآمدی، قدرت جسمانی یکی دیگر از صفات اصحاب امام زمان^ع

۱. محمدبن جریر طبری‌آملى، دلائل الامامة، ص ۵۶۲.

۲. انبیاء، آیه ۱۰۵.

-----شرايط ظهور از ديدگاه قرآن کريم-----

است. اين بدان جهت است که انجام مدیريت امور سنگين با وسعت جهانی، نيازمند توانايی بدنی است؛ همچنان که در قرآن نيز درباره شرايط يک مدیر علاوه بر دارا بودن علم و دانش، قدرت جسماني نيز طرح شده است: **﴿وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾**.

در روایات مهدوی نيز به اين ويرگى پرداخته شده است. امام سجاد علیه السلام فرمود:

إِذَا قَامَ قَائِمُنَا أَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ عَنْ شِيعَتِنَا الْعَاهَةَ وَ جَعَلَ
قُلُوبَهُمْ كَبُرَ الْحَدِيدِ وَ جَعَلَ قُوَّةَ الرَّجُلِ مِنْهُمْ قُوَّةً أَرْبَعِينَ رَجُلًا وَ
يَكُونُونَ حُكَّامَ الْأَرْضِ وَ سَنَامَهَا^۱ هنگامي که قائم ما قيام کند،
خداوند از شيعه ما آفت را برطرف سارد و دلهايشان را
همچون پارههای آهن کند و نيري هر يک مرد از آنان را به
اندازه نيري چهل مرد قرار دهد و فرمانروایان و بزرگان
روی زمين خواهند بود.

همچنين ابو بصير گويد: شخصی از اهل کوفه از امام صادق علیه السلام پرسید: به همراه قائم چند نفر خروج می کنند که می گویند: او به همراه ۳۱۳ تن که شمار اصحاب جنگ بدر است، خروج می کند؟ امام فرمود:

وَ مَا يَخْرُجُ إِلَّا فِي أُولَى قُوَّةٍ وَ مَا تَكُونُ أُولُو الْقُوَّةِ أَفْلَى مِنْ عَشَرَةَ

۱. بقره، آيه ۲۴۷.

۲. شيخ صدوق، الخصال، ج ۲، ص ۵۴۱.

آلاف^۱ او به همراه اصحابی نیرومند خروج می‌کند و آن
کمتر از ده هزار تن نیست.

۱-۱۱. صبر و استقامت

در احادیث معصومان عليهم السلام، صبر و پیروزی ملازم با هم هستند. در قرآن نیز بارها بر این اصل تصریح شده است؛ برای نمونه، در جریان نبرد طالوت و جالوت، از زبان یاران طالوت نقل می‌کند که آن‌ها در هنگامه جنگ از خدا مسئلت می‌کردند: «رَبَّنَا أَفْرَغَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتِّبَّعَ أَقْدَامَنَا»^۲.

در آیه‌ای دیگر از قرآن کريم نیز استقامت، مقدمه نصرت الهی معرفی شده و آمده است: «... فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذِّوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا»^۳. بر آنچه تکذیب شدند و آزار دیدند، شکیباًی کردند تا یاری ما به آنان رسید.

بر این پایه، پیروزی امام زمان عليه السلام و تشکیل حکومت عدل جهانی، نیازمند صبر و استواری در امور بوده و عنصر صبر در انجام کارها نیز بی‌تردید، از صفات حتمی کارگزاران حضرت است؛ البته این صبر در باشگاه عصر غیبت کسب شده است؛ هم‌چنان‌که امام حسین عليه السلام

۱. همو، کمال الدین و تمام النعمه، ج ۲، ص ۶۵۴.

۲. بقره، آیه ۲۵۰.

۳. انعام، آیه ۳۴.

فرمودند:

مِنَ اثْنَا عَشَرَ مَهْدِيًّا أُولُهُمْ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ وَآخِرُهُمُ التَّاسِعُ مِنْ
وُلْدِي وَهُوَ الْقَائِمُ بِالْحَقِّ يُخْبِي اللَّهُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَيُظْهِرُ
إِيمَانَ الْحَقِّ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِمُ الْمُشْرِكُونَ لَهُ غَيْبَةٌ يَرْتَدُ فِيهَا
قَوْمٌ وَيَثْبِتُ عَلَى الدِّينِ فِيهَا آخِرُونَ فَيُؤْذَنُ وَيُقَالُ لَهُمْ مَنِي هَذَا
الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ، اما إِنَّ الصَّابِرِينَ فِي غَيْبَتِهِ عَلَى الْأَذَى وَ
الْتَّكْذِيبُ بِمَنْزِلَةِ الْمُجَاهِدِينَ بِالسَّيْفِ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ^۱ از ما
(خانواده) دوازده نفر مهدی هستند، که اولی ایشان
امیر المؤمنین علیهم السلام و آخرين آنها نهمی از فرزندان من است؛
اوست قیام کننده به حق که خداوند به وسیله او زمین را پس
از مرگش زنده گرداند و دین حق را به دست او بر تمامی
ادیان پیروز کند، اگرچه مشرکان نخواهند. برای او غیبتی
است که جمعی در آن مرتد شوند و جمعی دیگر، ثابت قدم
در دین بمانند و آزار شوند و به ایشان گفته شود: کجاست
این وعده اگر راست گو هستید؟! هر آینه، برداران در غیبت
او بر آزار و تکذیب (مردم)، همانند جهادکنندگان با
شمیرند در رکاب رسول خداوند.

۱-۱۲. اخلاص و انگیزه الهی

یارانی که با حضرت مهدی موعود شدند هستند، برای رسیدن به

۱. علی بن محمد خزار، کفاية الاشر، ص ۲۳۲.

منافع شخصی خود قدم در راه یاری حضرت نهاده‌اند، بلکه تنها انگیزه ایشان خدا و تقرب به اوست و در این راه، از هیچ گونه حمایتی دریغ نمی‌ورزند. ایشان به گواه امام سجاد علیه السلام در زمانه غیبت، مشق اخلاص را تمرین کرده‌اند:

إِنَّ أَهْلَ زَمَانٍ غَيْبَيْهِ الْقَائِلِينَ يَأْمَأْمِهُ وَالْمُنْتَظَرِينَ لِظُهُورِهِ أَفْضَلُ
مِنْ أَهْلِ كُلِّ زَمَانٍ... أُولَئِكَ الْمُخْلَصُونَ حَقًا وَ شِيعَتُنَا صِدْقًا^۱
مردم زمان غیبت او که معتقد به امامت او بوده و متظر
ظهورش هستند، از مردم هر زمانی برترند... آنان به حق،
مخلسان و به درستی، شیعیان ما می‌باشند.

۱۳- دوری از غرور

انصار امام زمان علیه السلام، تربیت‌یافتگان مکتب قرآن هستند و همواره این سفارش خدای متعال را نصب‌العين خود می‌دانند که: «وَمَا زَمَّيْتَ إِذْ رَمَّيْتَ»^۲؛ و هنگامی که تو تیر اندختی (و به هدف زدی)، تو نبودی (بلکه مؤثر اصلی خدا بود)؛ بدین جهت، در پیروزی‌های خود هرگز دچار غرور نمی‌شوند، که از آن‌ها جز این نیز توقع نیست.

۱. شیخ صدق، کمال الدین و تمام النعمه، ج ۱، ص ۳۲۰.

۲. افال، آیه ۱۷.

۱۴- روحیه جهاد و مبارزه

در فرهنگ قرآن، بارها این سنت الهی گوشزد شده است که یکی از عوامل نزول نصرت الهی، جهاد و مبارزه با ستمگران است. قرآن می‌فرماید:

﴿قَاتِلُوهُمْ يَعْذِّبُهُمُ اللَّهُ أَيُّدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرُكُمْ عَلَيْهِمْ﴾^۱ با آنان بجنگید، تا خدا آنان را به دست شما عذاب و رسواشان کند و شما را بر ایشان پیروزی بخشد!

و نیز می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُّلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾^۲ و کسانی که در راه ما کوشیده‌اند، به یقین راه‌های خود را بر آنان می‌نماییم و در حقیقت، خدا با نیکوکاران است.

به سبب این همه تأکیدات است که در مسئله ظهور امام زمان ع، روحیه جهادی یکی از صفات انصار حضرت معرفی شده است؛ برای نمونه، یکی از آیات مهدوی که درباره انصارالمهدی است، این آیه شریفه است:

﴿... يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذْلَلُهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْزَلُهُ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَا شِئْم﴾^۳ خداوند... آسان

۱. توبه، آیه ۱۴.

۲. عنکبوت، آیه ۶۹.

۳. مائدہ، آیه ۵۴.

شرايط ظهور از ديدگاه قرآن کريم - ۸۹ -

را دوست دارد و آنان نيز خدا را دوست دارند. آنان نسبت به مؤمنان، نرم و فروتن، و در برابر کافران، سرسخت و قاطعند. در راه خدا جهاد می‌کنند و از ملامت هیچ ملامت‌کننده‌ای نمی‌هراسند.

در اين آيه، صفاتي برای ياران حضرت شمرده شده که از جمله آن‌ها جهاد و مبارزه است؛ از اين رو، همه کسانی که مشتاق حضور در لشکر امام علیهم السلام هستند، باید به اين صفت مزين شوند.

۱۵- اصلاح‌گري در جامعه

کسانی که آرزوی همراهی با مصلح کل و جهانی دارند، باید خود نيز از روحية اصلاح‌گري در جامعه بخوردار باشند. تجلی عيني اين روحية در جامعه، امر به معروف و نهى از منكر است. امر به معروف، نشانه عشق انسان به مردم است؛ نشانه تعهد و سوز و علاقه انسان به سلامتی جامعه است؛ نشانه فطرت بيدار است. امر به معروف و نهى از منكر، نوعی انضباط اجتماعي است؛ يعني محدود کردن تمایلات اشخاص در برابر مصالح جامعه. در واقع، نوعی کنترل افراد لاابالی است. امر به معروف و نهى از منكر، نشانه رشد است.

حضرت لوط علیه السلام در برابر گروه گناه‌كار پرسید: «آيا در میان شما

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم ----- ۹۰

یک نفر رشید هست تا مانع این کار شما شود؟^۱ آری! اگر ما از درون، مراقب خود باشیم و مردم از بیرون مراقب ما باشند و در رأس، نظامی سیاسی و حکومتی مشوق خوبی‌ها و مانع بدی‌ها باشد، بهترین امت خواهیم بود؛ چنان‌که قرآن می‌فرماید: «كُثُمْ خَيْرٌ أَمْ إِخْرَجَتِ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ».^۲

منتظر حقیقی و مستاق ظهور که خواستار فراغیری توحید در جهان است، باید بداند که عزت یافتن کلمه توحید، به امر به معروف و نهی از منکر است. رسول خدا^{علیه السلام} فرمود:

کلمه «لا إله إلا الله» عذاب الهی را از انسان دور می‌کند؛ به شرط آن‌که این کلمه مبارک مورد تحقیر و استخفاف قرار نگیرد. مردی از پیامبر^{علیه السلام} پرسید: چگونه ممکن است کلمه توحید مورد استخفاف قرار گیرد؟ فرمود: اگر گناهان علنى انجام گیرد و کسی گناه‌کار را نهی نکند و او را تغییر ندهد، به توحید اهانت شده است.^۳

اگر پیامبر اکرم^{علیه السلام} فرمود: «آمران به معروف، خلیفه خدا در زمینند»^۴ و اگر حضرت علی^{علیه السلام} بیان کرد: «امر به معروف و نهی از

۱. «إِلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ؟»؛ هود، آیه ۷۸.

۲. آل عمران، آیه ۱۱۰.

۳. محمد محمدی ری‌شهری، میزان الحکمه، ج ۶، ص ۲۶۶.

۴. میرزا حسین نوری، مستدرک الوسائل، ج ۱۲، ص ۱۷۹.

منکر، دو خلق از اخلاق الهی است که هر کس این دو فریضه را یاری کند، خداوند به او عزت می‌دهد»^۱، قطعاً آن‌ها بی که در سایه ولایت مهدوی، فرمانروایان زمین شده و بدین صورت عزت می‌یابند، باید با امر و نهی، چه در عصر ظهور و چه در زمانه غیبت نیز با بهره‌گیری از این دو ابزار، به اصلاح جامعه بپردازنند.

از همین روست که امام زمان در آغاز قیام جهانی خویش و در عهده‌نامه‌ای که با کارگزاران خویش می‌بندد، یکی از مفاد عهده‌نامه را التزام به امر به معروف و نهی از منکر قرار داده و می‌فرماید: «أَبَا يَعْلَمْ عَلَى أَن... تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ».^۲

۴. شرایط مربوط به عموم مردم

غیر از شرایط انسانی مربوط به یاران و کارگزاران امام زمان، شرایط دیگری باید باشد که آن شرایط مربوط به عموم مردم است. البته وجه مشترک همه این شرایط، به تحقق آمادگی جهانی برای پذیرش حکومت امام زمان و عدالت او برمی‌گردد، به گونه‌ای که همه یک‌صدا از خدا درخواست کنند و بگویند: «إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكُمْ فِي دُولَةٍ كَرِيمَةٍ».^۳

۱. شیخ صدق، الخصال، ج ۱، ص ۴۲.

۲. علی یزدی حائری، الزام الناصب، ج ۲، ص ۱۶۶.

۳. شیخ کلبی، کافی، ج ۳، ص ۴۲۴.

٩٢ — شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم

آری! هر وقت مردم بتوانند امام و رهبری بر حق و معصوم را
بپذیرند، آن وقت امام زمان ع ظهور خواهند کرد.
برخی از این آمادگی‌ها که البته در سطح پایین‌تری از یاوران
حضرت مهدی ع است، عبارتند از:

۱-۱. پذیرش روحی

همان‌گونه که در ابتدای این بخش، یکی از حکمت‌های آزمایش‌ها و
بلاهای در عصر غیبت را فراهم شدن شرایط انسانی ظهور دانستیم،
بیان کردیم که گرفتاری‌ها، عامل بیداری فطرت انسان‌ها و توجه آن‌ها
به پروردگار جهان و بازگشت به سوی اوست و این امر اجتناب‌ناپذیر
است.

امام صادق ع فرمودند:

پیش از ظهور قائم، نشانه‌هایی از جانب خدای تعالی برای
مؤمنان خواهد بود. گفتم: فدای شما شوم! آن‌ها کدام است؟
فرمود: قول خدای تعالی که: «وَلَتَبْلُوئُنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخُوفِ وَ
الْجُوعِ وَنَفْسٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ»^۱
می‌آزماییم مؤمنان را پیش از خروج قائم، به چیزی از خوف
(از پادشاهان بنی‌فلان در آخر سلطنت آن‌ها)، گرسنگی (به
واسطه گرانی قیمت‌ها)، کاستی در اموال (کسادی داد و ستد

^۱ بقره، آیه ۱۰۵.

شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم - ۹۳ -

و کمی سود)، کاستی در نفوس (به واسطه مرگ و میر فراوان) و کاستی در ثمرات به واسطه کمی برداشت محصولات زراعی، و صابران را مزده بده در آن هنگام به تعجیل خروج قائم.^۱

خداوند، مصیبت‌ها را برای این جهت استخدام کرده است که با آن، انسان را از دنیا قطع و به خود وصل کند؛ دست انسان را از دست دنیا درآورد تا بتواند در دست خود قرار بدهد. تا دست شما در دست دوستان قرار دارد، آیا می‌توانید با دوست دیگرستان دست بدھید؟ هرگز! شما مگر نمی‌گویید با یک دست نمی‌شود دو هندوانه برداشت؛ پس با یک دست هم نمی‌شود با دو نفر دست داد. پس انسان تا دست خود را از دست دنیا بیرون نکشد، نمی‌تواند با آخرت دست بدهد. باید از بیعت ظالم خارج شود تا بتواند با امام بیعت کند؛ از وادی کفر باید خارج شود تا بتواند به وادی ایمان وارد شود؛ همان‌گونه که تا آخرین ثانیه‌های شب پایان نیاید، وارد اولین ثانیه‌های روز نخواهد شد. پس مصیبت‌ها این هنر را به همراه دارند که دست انسان را برای همیشه از دست دنیا خارج کنند. خدا برای این‌که بخواهد انسان را نسبت به دنیا و دنیایی‌ها بی‌میل و رغبت کند، او را تحت فشار قرار می‌دهد و انواع مصیبت‌ها را بر او فرود می‌آورد.

۱. شیخ صدق، کمال الدین و تمام النعمه، ج ۲، ص ۶۴۹.

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

آری! انسانی که بی‌هوش شده است، به جهت به هوش آمدن گاه او را سیلی می‌زند تا به هوش بیاید. مصیبت‌ها، سیلی خداوندند که بر صورت بی‌هوشان و سرمستان وادی دنیا نواخته می‌شود.

۲-۲. آمادگی معرفتی

طبق وعده‌های مکرر قرآن، پیروزی نهایی با اسلام است و مردم سراسر جهان در آینده به سراغ اسلام می‌آیند و حکومت حضرت مهدی ع تشکیل می‌شود؛ اما این وعده‌ها شرایطی دارد و آن عبارت است از: توجه دنیا به اسلام و شناخت آن؛ علاوه بر آن، شناخت اجراء کننده قوانین اسلامی، یعنی حضرت مهدی ع از جمله آمادگی‌های فکری و معرفتی است که مردم باید به آن دست پیدا کنند. کسانی که امام زمان ع و عدالت و رحمت او را نمی‌شناسند، چگونه تن به حکومت او خواهند داد و به او اعتماد خواهند کرد؟! امام زمان ع وقتی ظهور می‌کند که آمادگی از هر جهت در میان مردم وجود داشته و مردم به معارف و آندیشه‌های قرآن و اسلام آگاه و آمادگی حکومت امام زمان ع را داشته باشند.

۲-۳. تبعیت عملی

بزرگ‌ترین مشکلی که در طول تاریخ زندگانی امامان معصوم علیهم السلام دیده می‌شود آن است که با وجود اینکه آنها به مردم محبت داشتند؛ اما مردم عملاً از آن‌ها حرف‌شنوی نداشتند؛ این در حالی است که

اگر انسان‌ها خواستار ظهور امام ع هستند، باید آمادگی عملی و اطاعت‌پذیری از ایشان را داشته باشند تا رضایت خدای متعال جلب شده و اذن ظهور فرماید. در سخنی از امام باقر ع می‌خوانیم:

ذِرْوَةُ الْأَمْرِ وَ سَنَامَةُ وَ مِفْتَاحُهُ وَ بَابُ الْأُسْيَاءِ وَ رِضا الرَّحْمَنِ
تَبَارِكَ وَ تَعَالَى الطَّاعَةُ لِلَّامَامِ بَعْدَ مَعْرِفَتِهِ؛ اساس دین اسلام و
کلید همه خزان رحمت و فضل کبریایی و نیز وسیله
معرفت اشیا و فلاح و رستگاری و ایمن بودن از سخط و
غضب ساحت کبریایی، بر اطاعت امام مفترض الطاعه استوار
خواهد بود، پس از این‌که او را شناخته و به ولایت عامه او
معتقد باشد.^۱

خداؤند نیز حتماً اگر این آمادگی را - که نشانه صداقت در درخواست فرج است - مشاهده کند، امر ظهور را نزدیک می‌فرماید.

۴-۲. تقو و ترک گناه

باید بدانیم که ما وظیفه نداریم کارهایمان را تعطیل کرده و به دنبال دیدن امام زمان ع برویم؛ کما این‌که یاران امام صادق ع وظیفه نداشتند به دنبال دیدن امام صادق ع بروند. آنچه مهم است، شناخت و اطاعت است؛ البته زیارت و ملاقات یک ارزش است، اما این‌که کارمان را رها کنیم و دنبال امام زمان ع بگردیم، چنین

۱. شیخ کلینی، کافی، ج ۱، ص ۱۸۵.

٩٦ ----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم

تکلیفی نداریم. آری، زیارت امام ارزش است، اما حدیث و آیه‌ای نگفته کارت را تعطیل کن و به دنبال آقا بگرد! حدیث می‌گوید: «اتَّقُوا اللَّهَ»؛ تقوا داشته باش! آن‌گاه خود امام به شما توجه می‌کند.

شخصی خودش را به آب و آتش زد که امام زمان ع را ببیند تا بالأخره از طریقی فهمید که امام زمان ع فلان روز، فلان شهر و فلان خانه تشریف دارند. به همان محل رفت و دید آن‌جا پیرمردی مشغول کار است و سید بزرگواری هم آن‌جا نشسته است - که بعد معلوم شد امام زمان ع است - به او گفت: «چقدر خودت را به این طرف و آن طرف می‌زنی؟!» گفت: آقا! می‌خواهم امام زمان ع را ببینم. او گفت: «مثل این پیرمرد، باتقوا و اهل انصاف باش؛ آن‌گاه خود امام زمان ع نزد شما می‌آید.»

در داستان دیگری آمده: یکی از علماء متوجه شد که امام زمان ع در خانه‌ای وارد شده است. خود را به آن خانه رساند و دید زنی از دنیا رفته و حضرت در کنارش نشسته است. پرسید: این زن چه کسی است که شما در هنگام مرگ به نزدش آمدید؟ حضرت فرمود: زمانی که رضاشاه حجاب را برداشت، این زن به خاطر تقوا هفت سال از خانه بیرون نیامد که پاسبان‌های زمان رضاشاه چادر از سرش نکشند.

این طور تقوا داشته باشد تا امام زمان ع به شما توجه کندا لازم نیست ما برویم جمکران؛ البته جمکران رفتن یک ارزش است، اما خیلی‌ها می‌پرسند: چه کنیم تا امام زمان ع را ببینیم؟ پاسخ آن

است که اگر گناه نکنی، لیاقت ملاقات پیدا می‌کنی.

۲-۵. همدلی در طلب ظهور

از جمله شرایط جامعه منتظر امام عصر^ع وحدت در خواسته و همدلی در امر ظهور است. این که یک یا چند نفر و یا گروه اندکی بخواهند امام زمان^ع بباید و حکومت جهانی را برپا کند، کافی نیست، بلکه باید اکثریت و عموم مردم در دل خود چنین خواسته‌ای را صادقانه داشته باشند. حداقل آن است که همه کسانی که به حضرت مهدی^ع معتقدند، بر محور ولایت مهدوی همسخن و همدل شوند، زیرا خود امام زمان^ع فرمود:

وَلَوْ أَنَّ أَشْيَاعَنَا وَفَقَهُمُ اللَّهُ لِطَاعَتِهِ عَلَى الْجَمِيعِ مِنَ الْقُلُوبِ فِي
الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ عَلَيْهِمْ لَمَا تَأْخَرَ عَنْهُمُ الْيَمْنُ بِلِقَائِنَا وَلَتَعْجَلْنَاهُمْ
السَّعَادَةُ بِمُشَاهَدَتِنَا عَلَى حَقِّ الْمَعْرِفَةِ وَصِدْقَهَا مِنْهُمْ؛^۱ اگر

شیعیان ما – که خداوند توفیق طاعتش را نصیشان فرماید! –

وفای به عهد (ولایت ما که جانب خداوند بر آنها قرار داده شده است) می‌کردند، از لقای مسرت افزای ما مأیوس و محروم نمی‌شدند و هر آینه به سرعت، ظهور و مشاهده ما را به خاطر معرفت و صداقت‌شان درک می‌کردند.

۱. احمدبن علی طبرسی، الاحتجاج، ج ۲، ص ۴۹۹.

۲-۶. یأس از حکومت‌ها و خستگی از مکتب‌های بشری

از جمله عواملی که زمینه‌های عمومی ظهور مهدی موعود را فراهم می‌کند، آگاهی از ناکارآمدی مکاتب مختلف بشری و شیوه‌های گوناگون حکومت‌داری است، زیرا در این صورت است که به دنبال مکتب و حکومتی می‌گردند که آن‌ها را حقیقتاً به سعادت دنیوی و اخروی برساند و به صورت همه‌جانبه، خوش‌بختی ایشان را تضمین کند.

امام باقر علیه السلام فرمودند:

دُولَتُنَا آخِرُ الدُّولِ وَ لَنْ يَقِنَ أَهْلُ يَتَّيَّبِ لَهُمْ دُولَةٌ إِلَّا مُلْكُوا قَبْلَنَا لِتَّلَاءِ
يَقُولُوا إِذَا رَأَوْا سِيرَتَنَا إِذَا مُلْكُنَا مِثْلَ سِيرَةِ هَؤُلَاءِ وَ هُوَ قَوْلُ
اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ؛^۱ دولت ما پایان دولت‌هاست،
و هیچ قوم و خاندانی که بخواهند به دولت و حکومت
رسند به جای نماند، جز این‌که پیش از ما به حکومت
رسند، تا این‌که چون راه و روش ما را بیستند، نگوینند: چون
ما به حکومت رسیم، مانند اینان رفتار کنیم، و همین است
(معنای) گفتار خداوند: «و پایان کارها از آن پرهیزکاران
است».

البته همین الان هم نشانه‌های این بیداری ملت‌ها و خستگی آن‌ها

۱. شیخ طوسی، الغیة، ص ۴۷۳.

شایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم - ۹۹

از مکاتب و حکومت‌ها هویدا شده است. به راستی، این چه قانون ظالمانه‌ای است که چند کشور در سازمان ملل حقّ و تو داشته باشند و اگر همه کشورها حرف حقی بگویند که با منافع آن‌ها در تعارض باشد، با این حق، آن را باطل کنند؟! داشتن این حق برای پنج کشور، توهین و تحقیر سایر کشورها و ملت‌هast است که متأسفانه بارها دیده‌ایم که با همین حق نامشروع، حقوق ملت‌ها پایمان شده است.

۷-۲. اطاعت از نایب امام و ولی فقیه

یکی دیگر از شرایط مردمی ظهور آن است که مردم با اطاعت از جانشینان و نایبان امام زمان ﷺ صداقت خود را نشان دهند.

علت غیبت امام دوازدهم ﷺ عدم آمادگی مردم برای پذیرش رهبری امام است. خداوند آن حضرت را برای زمان مناسب ذخیره کرده است، تا زمانی که رشد و فرهنگ مردم به جایی برسد که بتوانند نور امامت را درک و از آن بهره‌گیری کنند. از سوی دیگر، در زمان غیبت حضرت مهدی ﷺ ما را به حال خود رها نکرده‌اند، بلکه ما را به پیروی از فقهاء و اسلام‌شناسان عادل و باتقوا که نواب عام آن حضرت هستند، سفارش کرده‌اند؛ بنابراین، بر ما لازم است که در حوادث و مشکلات، گوش به فرمان حکم خدا که از طریق فقیه جامع الشرایط عادل به ما ابلاغ می‌شود، باشیم.

نقش ولایت فقیه، همان نقش امامت و تدوام خط انبیاست. اسلام، قوانینی درباره مسائل اقتصادی، جزائی، نظامی و قضایی دارد که نه

اجازه می‌دهد آن احکام تعطیل شود و نه اختیار اجرای آن را به دست افراد جاہل به احکام می‌سپارد، بلکه اجرای آن را تنها به دست فقهاء عادل و اسلام‌شناسان باتقوا سپرده تا در تمام حوادث، طبق قانون خدا حکم کنند و اطاعت از آن فقهاء را همچون اطاعت از رسول گرامی صلوات الله عليه و آله و سلم و امام معصوم صلوات الله عليه و آله و سلم واجب دانسته است.

آیا مسلمانان نیاز به حکومت و نظام ندارند؟ آیا جامعه و کشور اسلامی نباید حفظ شود؟ آیا حفظ مرزها لازم نیست؟ آیا قوانین در کشور اسلامی نباید اجرا شود؟ آیا حق مظلوم نباید از ظالم گرفته شود و ظالم به مجازات برسد؟ آیا صدای اسلام نباید به همه دنیا برسد؟ آیا تلاش انبیا و امامان صلوات الله عليه و آله و سلم تنها برای زمان خود آنان بود یا برای همه زمان‌ها و مکان‌ها؟

اگر پاسخ این پرسش‌ها، مثبت است و اسلام به نظام، حکومت، جامعه و قانون نیاز دارد و حفظ حقوق و مرزها مطرح است، باید در زمان غیبت نیز حکومت اسلامی باشد، زیرا بدون تشکیلات حساب شده و دقیق، به خصوص در زمان ما که تمام مخالفان اسلام دارای تشکیلاتی بس بزرگ و دقیق هستند، هرگز نمی‌توانیم از قانون، مكتب، مرز، جان، مال و آبروی خود دفاع کنیم و اگر حکومت لازم است، حاکم هم لازم است، زیرا حکومت بدون حاکم محال است. اکنون که اسلام برای اجرای قوانین خود هم نیاز به حکومت دارد و هم حاکم، باید ببینیم حاکم باید چه شرایطی داشته باشد. آیا لازم

است حکم خدا را عميقاً بداند یا نه؟ آيا عدالت داشته باشد یا نه؟ آيا آشنا و آگاه به مسائل و حوادث باشد یا نه؟ اگر پاسخ مثبت است و به حاکم اسلام‌شناس باتقوا و سیاست‌مدار نياز است، اين همان است که ما آن را ولایت فقيه مى‌ناميم.

۲-۸. دعای همگانی برای امام زمان ع وظیفه‌ای همگانی

در بسیاری از احادیث مهدوی، بر ضرورت دعا برای امام زمان ع تأکید شده است و از مردم خواسته‌اند که برای حفظ دین و نیز تسريع در امر فرج، به درگاه الهی دعا کنند؛ حتی خود امام عصر ع نیز فرمودند:

اکثروا الدعاء بتعجیل الفرج فأن فى ذلك فرجكم؛^۱ برای تعجیل در فرج من زیاد دعا کنید، زیرا فرج شما در آن است.

اما شاید اين سؤال به ذهن خطور کند که: چرا باید برای حضرت دعا کرد؟ پاسخ آن به دلایل زیر است:

۱. امام زمان ع، يکی از مؤمنان است و پیامبر ص خواسته است تا برای مؤمنان دعا کنیم.

۲. او فريادرس بيچارگان است. خود امام زمان ع فرمود: «أنا

۱. شیخ صدق، کمال الدین و تمام النعمه، ج ۲، ص ۴۸۵.

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

غیر مهم‌لین لمراعاتکم و لا ناسین لذکرکم». ^۱

۳. او احیاگر دین خداست: «أَيْنَ مَحِيَّ مُعَالَمُ الدِّينِ»، ^۲ و نیز:

﴿لَيُظْهِرَ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾. ^۳

۴. امام زمان ^ع مضطر است. از امام باقر ^ع در تفسیر «أَمَّنْ يُحِبُّ
الْمُضطَرَّ إِذَا دَعَاهُ» ^۴ سؤال شد؛ فرمود: «نَزَّلَتْ فِي الْقَائِمِ»؛ ^۵ درباره حضرت
قائم ^ع نازل شده است.

۵. او عامل تأثیف دل هاست: «أَيْنَ مُؤْلِفُ شَمْلِ الصَّلَاحِ وَ الرِّضَا».^۶

۶. او مهربان است. امام صادق ^ع در وصف ائمه ^ع، که امام
زمان ^ع نیز یکی از آن هاست، فرمود: «وَ اللَّهُ لَانَا أَرْحَمُ بَكُمْ مِنْكُمْ
بِأَنفُسِكُمْ»؛ ^۷ به خدا قسم، من از شما نسبت به خودتان مهربان ترم.

۷. قبولی اعمال ما بر طبق روایات، وابسته به حضرت مهدی ^ع
است.

۸. به وسیله حضرت ولی عصر ^ع از ما دفع بلا می شود. ایشان

۱. احمد بن علی طبرسی، الاحتجاج، ج ۲، ص ۴۹۵.

۲. علی بن موسی بن طاووس، اقبال الاعمال، ص ۲۹۷.

۳. توبه، آیه ۳۳.

۴. نمل، آیه ۶۲.

۵. نعمانی، الغيبة، ص ۳۱.

۶. علی بن موسی بن طاووس، اقبال الاعمال، ص ۲۹۷.

۷. محمد بن جریر طبری، دلائل الامامه، ص ۱۳۴.

شرايط ظهور از ديدگاه قرآن کريم - ۱۰۳

فرمود: «بِي يَدْفَعُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَ الْبَلَاءَ عَنْ أَهْلِي وَشَيْعَتِي»؛^۱ به وسیله من است که بلا از اهل و شیعیانم دفع می شود.

۹. عدالت‌گستر است، همچنان که انبوهی از روایات بر این مطلب گواهی می‌دهند.

۱۰. امام زمان ع از ما شفاعت می‌کند. رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم در وصف امام عصر ع فرمودند: «المهدي شفيعهم يوم القيمة».^۲

۱. شیخ صدق، *كمال الدين و تمام النعمه*، ج ۲، ص ۴۴۱.

۲. علی یزدی حائری، *الزام الناصب*، ج ۱، ص ۱۷۴.

فاتمه: پاسخ به چند پرسش

مقدمه

در این نوشتار سعی کردیم تا ضمن توضیحاتی درباره ظهور، لزوم آماده کردن شرایط ظهور و نیز موارد آن را گوش زد کنیم؛ اما ممکن است پس از خواندن این مطالب در زمینه شرایط ظهور امام زمان ع و یا احیاناً شباهاتی که دشمنان مهدویت در رسانه های خود القا می کنند، سوال هایی در این زمینه طرح شود؛ به همین جهت، در خاتمه این کتاب سعی شده است به چند پرسش متداولی که در این زمینه وجود دارد، به اختصار پاسخ داده شود.

۱. در برخی احادیث آمده: اگر کسی پیش از قیام امام زمان ع قیام کند، قیامش باطل است. منظور از این روایات چیست؟

پاسخ: احادیثی که می گویند: پیش از قیام امام زمان ع کسی قیام نکند، یا جعلی و دورغین هستند و یا مقصود آن فهمیده نشده است.

۱۰۶ - شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم

مورد این روایت در جایی است که کسی پیش از ظهور حضرت مهدی ع قیام و مردم را به سوی خودش دعوت کند و اساساً خودش طاغوت باشد؛ همچنان که در همین حدیث به آن تصریح شده است:

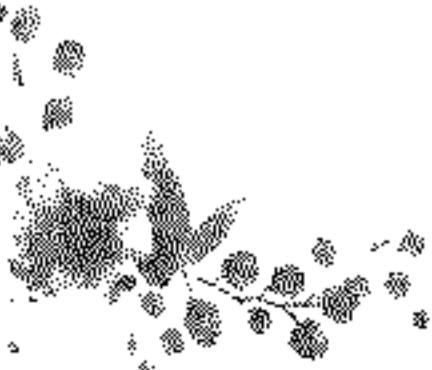
كُلُّ رَأْيٍ تُرْفَعُ قَبْلَ قِيَامِ الْقَائِمِ فَصَاحِبُهَا طَاغُوتٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
عَزَّ وَجَلَّ^۱؛ هر پرچمی که پیش از قیام حضرت قائم ع برافراشته شود، صاحب آن طاغوت و سرکشی است که در برابر خداوند پرستیده شود.

اما اگر کسی قیام کند تا زمینه را برای ظهور حضرت مهدی ع فراهم کند، به هیچ وجه این قیام باطل نیست، زیرا اگر همه چیز را قرار است خود امام زمان ع درست کند، پس این همه آیات دفاع از مظلوم، در دهان ظلم کوبیدن، نهی از منکر و اجرای حدود اسلامی، برای چیست؟ مگر می‌شود دستورات قرآن بیش از هزار سال و تا زمان ظهور امام زمان ع تعطیل شود؟

درباره فهم این گونه احادیث باید بدانیم که معصومان علیهم السلام در روایات دیگری فرموده‌اند که هر حدیثی از طرف ما به شما رسید، آن را به قرآن عرضه کنید و در صورت مخالفت با قرآن، آن را کنار بگذارید.

امام صادق ع در ضمن سخنی فرمود:

۱. شیخ کلبی، کافی، ج ۸ ص ۲۹۵.

ما وَافَقَ كِتَابَ اللَّهِ فَخُذُوهُ وَمَا خَالَفَ كِتَابَ اللَّهِ فَدَعُوهُ؛^۱ آنچه موافق قرآن است، بگیرید و آنچه مخالف قرآن است، رها کنید.

در برخی منابع اهل سنت آمده است که از حاکم جامعه، هر چند ظالم باشد، اطاعت کنید؛ این در حالی است که قرآن می‌گوید: «لَا تُطِعْ مِنْهُمْ أَنَّمَا أَوْكَفُوا رَا».^۲ این آیه دستور می‌دهد که اگر کسی گناه می‌کند، نباید از او اطاعت کنیم و از همینجا ساختگی و جعلی بودن این حدیث معلوم می‌شود.

مؤید این امر، قیام جناب زید، پسر امام سجاد علیهم السلام است که مورد تأیید ائمه علیهم السلام واقع شده است و ایشان از او حمایت کردند. هم‌چنین در نمونه‌ای دیگر، امام صادق علیهم السلام با آن که طبق حدیثی که سؤال درباره مفاد آن بود خود قیام را جایز نمی‌دانند، لکن برای خروج، چه در زمان هشام و چه در زمان‌های بعد، تشویق و به امر معروف و تزلزل سلطان مجتمع اشاره کرده و فرمودند:

لَا أَرَأَلُ أَنَا وَشِيعَتِي بِخَيْرٍ مَا خَرَجَ الْخَارِجُونَ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَلَوْدِدُتُ أَنَّ الْخَارِجَيْنَ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ خَرَجَ وَعَلَى نَفْقَةِ عِيَالِهِمْ^۳

۱. همان، ج ۱، ص ۶۹.

۲. انسان، آیه ۲۴.

۳. شیخ حر عاملی، وسائل الشیعه، ج ۱۵، ص ۵۴.

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

دوست داشتم تا کسانی که از آل محمد خروج کنند و من
عهده‌دار مخارج آنها باشم، چون مدامی که کسانی خروج و
قیام کنند، من و شیعیانم در راحتی هستیم.

**۲. با وجود لزوم اطاعت از امام عصر، حال که امام زمان^ع
غایب است، چگونه می‌توانیم مطمئن شویم که بر طبق
خواسته ایشان رفتار کردہ‌ایم؟**

پاسخ: در زمان غیبت حضرت مهدی^ع ما را به حال خود رها
نکرده‌اند، بلکه ما را به پیروی از فقهها و اسلام‌شناسان عادل و باتقوا که
نوائب عام آن حضرت هستند، سفارش کرده و فرموده‌اند:

أَمَّا الْحَوَادِثُ الْوَاقِعَةُ فَأَرْجِعُوا فِيهَا إِلَى رُوَاةِ حَدِيثِنَا فَإِنَّهُمْ حُجَّتٍ
عَلَيْكُمْ وَأَنَا حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ^۱

در حوادث جامعه و
پیش آمددها، به علماء و دانشمندانی که علوم ما را نقل می‌کنند
(یعنی فقهیان) مراجعه کنید که من آنها را حجت در میان
شما قرار دادم و خودم حجت خدا بر ایشان هستم.

بنابراین، بر ما لازم است که در حوادث و مشکلات، گوش به فرمان
حکم خدا که از طریق فقیه جامع الشرایط عادل به ما ابلاغ می‌شود،
باشیم؛ البته این مجتهد خصوصیاتی دارد که امام حسن عسکری^ع
درباره آن فرمود:

۱. شیخ صدوق، *کمال الدین و تمام النعمه*، ج ۲، ص ۴۸۴.

هر فقیهی که مراقب نفسش بوده و حافظ دین خود است و با نفس خود مخالف است و مطیع امر مولی می‌باشد، بر عوام است که از چنین فقیهی تقلید کنند، و این شرایط تنها مشمول برخی از فقهای شیعی می‌گردد، نه تمامشان.^۱

بنابراین، وظيفة ما اطاعت از مجتهد عادل است. اگرچه مجتهد امام معصوم نیست، ولی از نظر عقل و از نظر اسلام، هر مسلمانی یا باید خودش فقیه باشد و یا در گرفتن برنامه از فقیه کمک بگیرد. اگر فقیه راه را درست رفت و اشتباهی نکرده بود، دو اجر دارد و اگر هم اشتباهی رفت، چون عادل بوده است و خطای عمومی انجام نداده است، باز هم به خاطر زحماتش اجر دارد. اگر هم کسی پیدا شد و گفت: فلان فقیه، فلان خطا را کرده است، باز هم مشکلی ایجاد نمی‌کند؛ مثل این که انسان گاهی متوجه می‌شود که فلان دوای فلان پزشک مؤثر نبوده است، اما کسی نمی‌تواند نسخه را بگیرد و پاره کند.

۳. در احادیث فراوانی آمده است: امام زمان زمانی ظهور می‌کند که دنیا پر از ظلم و ستم شود. اگر این گونه است چه نیازی به آماده کردن شرایط ظهور است؟

۱. تفسیر الامام العسكري شیعی، ص ۲۹۹.

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

پاسخ: باید دقیق کرد که در روایات مهدوی، عبارت «ظلمًا» آمده است و بین ظلم و ظالم فرق است. این احادیث می‌گویند: دنیا پر از ظلم می‌شود، نه پر از ظالم! توجه کنید که بین این دو فرق است، زیرا مثلاً شما یک وقت می‌گویند: وقتی دیوار اینجا را سفید می‌کنم که همه سیگاری شوید؛ اما گاهی می‌گویند: وقتی اینجا را سفید می‌کنم که اینجا پر از دود شود. ممکن است یک نفر، یک تنه درخت را اینجا بیاورد و آن را آتش زده و در نتیجه آن اتاق پر از دود شود؛ کافی است یک دولت مانند آمریکا دنیا را به لجن بکشد و ممکن است کشوری مثل اسرائیل، یک منطقه را پر از فساد کند. بنابراین، این احادیث می‌گویند زمانی حضرت می‌آید که دنیا پر از ظلم شود و این پر شدن، لزوماً به این معنا نیست که باید دنیا پر از ظالم شود؛ علاوه بر آن، دنیا همین الان پر از ظلم شده است، اما امام زمان ع هنوز ظهور نکرده‌اند. معلوم می‌شود که علت ظهور امام عصر ع این مطلب نیست، بلکه نبود شرایط ظهور است.

نکته آخر این‌که، فلسفه قیام امام زمان ع از بین بردن ظلم و فساد است؛ حال چگونه می‌توان ظلم و فسادگری را شرط ظهور ایشان دانست؟!

۴. آیا انتظار امام زمان ع به معنای سکوت و بی‌تفاوتنی در برابر ظلم است؟

پاسخ: ما هر شب منتظر طلوع خورشید فردا هستیم، اما معنای

انتظار خورشید آن نیست که دست روی دست بگذاریم و تا صبح در تاریکی به سر بریم، بلکه هر کس اتاق خود را روشن می‌کند. ما در زمستان منتظر فرارسیدن تابستان هستیم، ولی انتظار تابستان به آن معنا نیست که در زمستان بلوزیم و اتاق خود را گرم نکنیم. در زمان غیبت امام زمان ع نیز باید به مقدار توان خود با ظلم مبارزه کنیم و در صدد اصلاح خود و جامعه برآییم.

اگر در روایات می‌خوانیم: «أفضل الاعمال انتظار الفرج»^۱ و بهترین عمل را انتظار آمدن حضرت مهدی ع دانسته‌اند، بر اساس این احادیث، انتظار، حالت نیست، بلکه عمل است: «افضل الاعمال»؛ بنابراین، منتظران واقعی باید اهل عمل باشند. منتظران مصلح باید خود صالح باشند. کسی که منتظر مهمان است، در خانه آرام نمی‌نشیند. آری، وظيفة مردم در زمان غیبت، خودسازی، امر به معروف، دعوت به حق و آگاهسازی دیگران است.

۵. یکی از شرایط انسانی ظهور و نیز از جمله عوامل اصلی موفقیت در بلاها و امتحان‌های عصر غیبت، صبر و استقامت است. قرآن کریم، راه صبر بر مشکلات را چه می‌داند؟

۱. محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۰۸.

پاسخ: راههایی که قرآن به ما ارائه می‌دهد، از این قرار است:

۱. داشتن جهان‌بینی الهی

قرآن در مدح افراد بایمانی که در برابر سختی‌ها صبور هستند، می‌فرماید: این‌ها به خاطر داشتن جهان‌بینی الهی، در مواجهه با حوادث می‌گویند: ما برای خدا هستیم، استقلالی از خود نداریم، طلبی هم از او نداشته‌ایم، وجود ما و نعمت‌های ما همه و همه از اوست و ما امانت‌داری بیش نیستیم؛ ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمْ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾.

صابران، به جای خودباختگی و پناهندگی به دیگران، تنها به خدا پناه می‌برند، زیرا از دید آن‌ها، تمام جهان، کلاس درس و میدان آزمایش است که باید در آن رشد کنیم. دنیا، جای ماندن، خوابگاه و عشتارکده نیست و شداید و سختی‌های آن نیز نشانه بی‌مهری خداوند نیست. ناگواری‌ها برای آن است که زیر پای ما داغ شود تا تندتر و سریع‌تر حرکت کنیم؛ بنابراین، در تلخی‌ها نیز شیرینی است، زیرا شکوفا شدن استعدادها، کامیابی از پاداش‌های الهی را به دنبال دارد. این دید و جهان‌بینی، انسان را برای برخورد صحیح با حوادث آماده می‌کند.

۲. آگاهی از سنت‌های الهی

قرآن می‌فرماید: شما انسان‌های امروز متفاوت از انسان‌های پیشین نیستید که بدون هیچ آزمایش و رنج و زحمتی به بهشت برسید، بلکه باید همچون امت‌ها و شخصیت‌های دیگر در جریان سخت‌ترین حوادث قرار گیرید و آزموده شوید:

﴿إِنَّمَا خَسِيبُهُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَكُمْ يَأْتِكُمْ مَثَلُ الدِّينِ خَلَوَاهُ مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهُمُ الْبَاسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَرُزُلُكُمْ لَوْا حَتَّىٰ يَقُولُ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعْلُهُ مَتَىٰ نَصَرَ اللَّهُ إِلَّا أَنَّ نَصَرَ اللَّهُ فَرِیضَةٌ﴾^۱ آیا گمان می‌کنید که وارد بهشت می‌شوید، بدون این‌که با حوادث امت‌های پیشین برخورد کنید؟! مؤمنان پیش از شما مردمی بودند که انواع سختی‌ها به آن‌ها رسید تا جایی که اضطراب همه آنان را فراگرفت و پیامبر و مؤمنان گفتند: کجاست یاری خدا؟ آگاه باشید! یاری خدا نزدیک است.

این آیه می‌گوید: در طول تاریخ، افراد با ایمان و حق طلب دچار سخت‌ترین ناملایمات شده‌اند، و اکنون نوبت شماست؛ بنابراین، نه ناگواری‌ها تازگی دارد و نه تنها شما هستید که گرفتار این سختی‌ها و مشکلات شده‌اید؛ این یک سنت الهی است که باید طی شود. قرآن مکرر می‌فرماید: «وَادْعُ كُفَّارِ الْكِتَابِ...»^۲ تاریخ پیامبران و امت‌های

۱. بقره، آیه ۲۱۴.

۲. مریم، آیات ۴۱ و ۵۱.

-----شرايط ظهور از ديدگاه قرآن کريم-----

پيشين را ياد کنيد تا فکر نکنيد ناگواریها برای شما بوده است، آن گاه به پیامبر ﷺ می فرماید: «فَاصِرٌ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ»^۱؛ تو نيز مانند ساير انبیا صبور باش!

آري، انسان اگر بداند که ناگواریها، هم يك قانون و سنت است و هم عمومي و همگاني، آمادگي بيشتری پيدا می کند. ما در ماه رمضان، خيلي راحت روزه می گيريم، چون عموم مردم در آن ماه روزه هستند، اما در غير ماه رمضان، روزه گرفتن سخت و دشوار است.

۳. آشنایي با صابران و چگونگي صبرشان

اطلاع از استقامت پيشينيان، يکی از رمزهای موفقیت در برخورد با حوادث است. قرآن در این زمینه بسیار سخن گفته و الگوها و مدل‌های صبر و استقامت را از افراد و امت‌های پيشين بيان کرده است. قرآن می فرماید: پیامران الهی در برابر سرسرخت‌ترین مخالفان خود می گفتند: «وَلَنَصِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُهُمْ نَا»^۲؛ ما در برابر آزار شما استقامت خواهیم کرد، چنان‌که ساحرانی که به دعوت فرعون برای مقابله و محکوم کردن حضرت موسی ﷺ آمده بودند، همین که به حقانیت موسی پی برند، ايمان آورند و در برابر تهدیدات فرعون

۱. احقاف، آيه ۳۵.

۲. ابراهيم، آيه ۱۲.

گفتند: «فَاقْضِ مَا اتَّثَقَضَ فَهَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا»^۱; هر کاری می‌توانی و هر حکمی می‌خواهی درباره ما اجرا کن! ما راه خود را پیدا کرده‌ایم و از مسیر حق دست برنمی‌داریم.

آری، علم به تاریخ گذشته، در صبر و بردباری انسان بسیار مؤثر است، همان‌گونه که علم به اسرار آینده در صبر و تحمل انسان اشر می‌گذارد. حضرت خضر علیه السلام به موسی گفت: چون تو از اسرار حوادث و کار من خبر نداری، صبر و تحمل نخواهی کرد: «وَكَيْفَ تَصِيرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِيطْ بِهِ خُبْرًا»^۲.

۴. توجه به حضور خدا

اگر انسان بداند و باور داشته باشد که خداوند بر تمام اعمال و رفتار و حتی افکار او آگاه است و در همه حال، حاضر و ناظر بر اوست، در برابر مشکلات صبر کرده و سختی‌ها بر او آسان و گاهی شیرین شده و خود به استقبال آن خواهد رفت. خداوند به موسی و هارون علیهم السلام می‌گوید: شما نزد فرعون بروید و سخن حق خود را به گوش او برسانید و او را به یکتاپرستی دعوت کنید! بدانید من با شما هستم؛ کارتان را می‌بینم و گفت و گوهایتان را می‌شنوم: «إِنِّي مَعَكُمَا إِنَّمَا وَ

۱. طه، آیه ۷۲.

۲. کهف، آیه ۶۸.

اری^۱

هم‌چنین خداوند برای عذاب قوم نوح و نجات افراد بالایمان، به حضرت نوح ﷺ دستور داد که زیر نظر ما کشتی بساز: «وَاضْعِنِ الْفُلَكَ يَا عَبْيُّنَا».^۲ حضرت نوح ﷺ همین که ساختن کشتی را شروع کرد، کفار او را مسخره کرده و گفتند: گویا پیامبری شما نگرفت و اکنون دست به نجاری زده‌ای! ولی چیزی که موجب مقاومت حضرت نوح ﷺ در برابر این طعنها می‌شد، همان جمله خدای متعال بود که: تو پیش چشم ما هستی و کار تو زیر نظر ماست. چنین ایمان و بینشی، روح استقامت را در انسان زنده می‌کند.

۵. توجه به پاداش الهی

از جمله مواردی که روح استقامت را در انسان زنده می‌کند، توجه به آثار مثبت و اجر و پاداش الهی است، زیرا تحمل سختی‌ها، بزرگ‌ترین پاداش دنیوی و اخروی را برای انسان در بردارد. در قرآن نمونه‌های فراوانی از این امتیازها به چشم می‌خورد.

۱. طه، آیه ۴۶.

۲. هود، آیه ۳۷.

كتاب ثامن:

١. قرآن کریم
٢. ابن بابویه، عیون أخبار الرضا، جهان، بی‌جا، ۱۳۷۸ق.
٣. ابن بابویه، کمال السدین و تمام النعمه، دارالکتب الاسلامیه، قم، ۱۳۹۷ق.
٤. ابن بابویه، محمد بن علی بن حسین (شیخ صدوق)، الخصال، جامعه مدرسین، قم، ۱۴۰۳ق.
٥. ابن طاووس، علی بن موسی، اقبال الاعمال، دارالکتب الاسلامیه، تهران، ۱۳۶۷ش.
٦. اربلی، علی بن عیسی، کشف الغمة، مکتبه بنی هاشمی، تبریز، ۱۳۸۱ق.
٧. امام عسکری، ابو محمد حسن بن علی، تفسیر الامام

----- شرایط ظهور از دیدگاه قرآن کریم -----

العسکری علیه السلام، مدرسه امام مهدی علیه السلام، قم، ۱۴۰۹ق.

۸. بحرانی، حسن بن شعبه، *تحف العقول*، جامعه مدرسین، قم، ۱۴۰۴ق.

۹. بحرانی، سیدهاشم، *البرهان فی تفسیر القرآن*، بنیاد بعثت، تهران، ۱۴۱۶ق.

۱۰. پاینده، ابوالقاسم، *نهج الفلاح*، دنیای دانش، تهران، ۱۳۸۲ش.

۱۱. حر عاملی، محمدبن حسن، *وسائل الشیعه*، مؤسسه آل البيت علیهم السلام، قم، ۱۴۰۹ق.

۱۲. خراز قمی، علی بن محمد، *کفاية الأثر*، بیدار، قم، ۱۴۰۱ق.

۱۳. رضی، محمدبن حسین، *نهج البلاغه*، دارالهجرة، قم، بی تا.

۱۴. طبرسی، احمدبن علی، *الاحتجاج*، مرتضی، مشهد، ۱۴۰۳ق.

۱۵. طبری آملی، محمدبن جریربن رستم، *دلائل الامامة*، مؤسسه البعثة، قم، ۱۴۱۳ق.

۱۶. طوسی، محمدبن حسن، *الغیبة*، مؤسسه معارف اسلامی، قم، ۱۴۱۱ق.

۱۷. عروسی حویزی، عبدالعلی بن جمعه، *تفسیر نور الثقلین*، اسماعیلیان، قم، ۱۴۱۵ق.

۱۸. عیاشی، محمدبن مسعود، *تفسیر العیاشی*، چاپخانه علمیه،

تهران، ۱۳۸۰ق.

۱۹. فيض کاشانی، ملامحسن، **تفسير الصافی**، صدر، تهران،
۱۴۱۵ق.

۲۰. قمی، شیخ عباس، **مفاتیح الجنان**، فاطمة الزهرا، قم، ۱۳۸۹ش.

۲۱. قمی، علی بن ابراهیم، **تفسیر قمی**، تحقیق: سید طیب موسوی
جزایری، دارالکتاب، قم، ۱۳۶۷ش.

۲۲. کلینی، محمدبن یعقوب، **الکافی**، دارالكتب الإسلامية، تهران،
۱۳۶۵ش.

۲۳. مجلسی، محمدباقر، **بحار الأنوار**، مؤسسه الوفاء، بیروت، ۱۴۰۴ق.

۲۴. محمدی ری شهری، محمد، **میزان الحکمه**، دفتر تبلیغات
اسلامی، قم، ۱۳۶۶ش.

۲۵. مفید، محمدبن محمدبن نعمان، **الإرشاد**، کنگره شیخ مفید،
قم، ۱۴۱۳ق.

۲۶. نعمانی، محمدبن ابراهیم، **الغيبة**، مکتبه صدقوق، تهران، ۱۳۹۷ق.

۲۷. نوری، میرزا حسین، **مستدرک الوسائل**، مؤسسه آل البيت، قم،
۱۴۰۸ق.

۲۸. یزدی حائری، علی، **الزام الناصب**، مؤسسه الأعلمی، بیروت،
۱۴۲۲ق.